

Rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren, sectie correctioneel, 9de kamer, 9 februari 2017

Notienummer parket
TG 55. LA.2322/14

INZAKE:

HET OPENBAAR MINISTERIE en

BURGERLUKE PARTIJEN

**B. Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestroom, de bescherming van de
grondrechten van vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel (MYRIA —
FEDERAAL MIGRATIECENTRUM),**

onafhankelijke federale openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij de Wet
van 17.08.2013, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138;

vertegenwoordigd door mr. J. D., advocaat te (...).

C. R.H., wonende te (...); vertegenwoordigd door mr. Z.M., advocaat te (...).

D. O.R., wonende te (...); vertegenwoordigd door mr. Z.M., advocaat te (...).

E. O.S., wonende te (...); vertegenwoordigd door mr. Z.M., advocaat te (...).

F. O.S., wonende te (...); vertegenwoordigd door mr. Z.M., advocaat te (...).

G. S.D., wonende te (...); vertegenwoordigd door mr. Z.M., advocaat te (...).

BEKLAAGDEN

1. C.M.L.H., geboren te (...) en wonende te (...);

bijgestaan door mr. B.P., advocaat te (...).

2. C.M., geboren te (...) op (...) wonende (...);

bijgestaan door mr. B.P., advocaat te (...).

3. E.D., geboren te (...) (Joegoslavië) op (...) en wonende te (...);

bijgestaan door mr. P.S., advocaat te (...).

4. **J.V.**, geboren te (...) (Tsjecho-Slovakije) op (...) en wonende te (...);
verschenen in persoon.
5. **G.R.A.**, geboren te (...) (Letland) op (...) en wonende te (...);
bijgestaan door mr. N.F. loco mr. P.Q., advocaten te (...).
6. **A.R.**, geboren te (...) (Letland) op (...) en wonende te (...);
bijgestaan door mr. B.P., advocaat te (...).
7. **M.M. W. B.V.B.A.**, met ondernemingsnummer (...) met maatschappelijke zetel te (...);
niet verschenen, noch vertegenwoordigd.
8. **CM R&B B.V.B.A.**, met ondernemingsnummer (...), met maatschappelijke zetel te (...);
niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

TENLASTELEGGINGEN

Verdacht van:

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Te Maasmechelen en elders in het gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren en bij samenhang elders in het Rijk,

- A. Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,3^o Sw., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de aanwerving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, de wisseling of de overdracht van de controle over hun teneinde deze personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij hun toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door

misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de personen verkeerde ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale

toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldigen de hoedanigheid van leidend persoon hadden of niet, namelijk ten aanzien van:

Actualisering:

Te Maasmechelen en elders in het gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren en bij samenhang elders in het Rijk,

- A.** Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,3° 5w., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de aanwerving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, de wisseling of de overdracht van de controle over hun teneinde deze personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij hun toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare positie waarin de personen verkeerde ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldigen de hoedanigheid van leidend persoon hadden of niet, namelijk ten aanzien van:....

De eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de zesde en de zevende

I. Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 4 oktober 2011 en 1 juli 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 30 juni 2014

1. C.M.
2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.

5. L.V.
6. M.S.
7. R.H.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.
12. O.S.
13. A.I.
14. S.D.
15. O.R.
16. L.A.
17. M.H.
18. S.M.
19. R.A

De eerste, de tweede, de vierde, de vijfde, de zesde en e achtste

II. Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 2014 en 8 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 7 mei 2015

1. M.D.
2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

- B.** Vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen,
- kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren, ofschoon ze op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kenden of moesten kennen,
 - omzetten of overdragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden,
 - de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van hierna vermelde zaken, bedoeld in artikel 42,3° van het Strafwetboek verhelen of verhullen, ofschoon ze op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong ervan kenden of moesten kennen, namelijk

De tweede

- I. op de hierna vermelde data der verrichtingen, van 1 oktober 2013 tot 28 mei 2014, door volgende cashstortingen te hebben gesteld op de Crelan rekening (...) van C.M.:

Op 07.03.2013	2.500 euro
Op 10.03.2013	13.000 euro
Op 28.03.2013	300 euro
Op 21.05.2013	6.000 euro
Op 21.05.2013	6.000 euro
Op 24.06.2013	10.000 euro
Op 24.07.2013	5.000 euro
Op 13.08.2013	100 euro
Op 23.08.2013	5.500 euro
Op 28.08.2013	3.000 euro
Op 16.09.2013	500 euro
Op 16.09.2013	4.500 euro

Ingevolge voormelde verrichtingen werd een bedrag van **56.400 euro** witgewassen

De eerste, de tweede, de zevende en de achtste

- II. op de hierna vermelde data der verrichtingen, van 1 oktober 2013 tot 28 mei 2014, door volgende verrichtingen te hebben gesteld tussen de Crelan rekening (...) van C.M. en deze van M&M WONINGBOUW (...) en CM RENTING & BUILDING (...), waarbij er tussen de verschillende rekeningen gelden getransfereerd werden:

L041 lijst van de bewegingen tussen 2 data

/

Ingevolge voormelde verrichtingen werd een bedrag van **minstens 320.380 euro** witgewassen.

- C.** Als werkgevers, zijn aangestelden of zijn lasthebbers de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemers hun prestaties aanvatten,
- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het KB van 5 november 2002 tot invoering van de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
 - strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, namelijk

De eerste, de tweede, de vijfde en de zesde

I. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 28, met name:

a. **Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 4 oktober 2011 en 1 juli 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 30 juni 2014**

1. M.C.
2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.
5. L.V.
6. M.S.
7. H.R.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.

12. O.S.
13. S.D.
14. O.R.
15. M.H.
16. S.M.
17. A.I.
18. R.A.
19. L.A.

b. Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 2014 en 8 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 7 mei 2015

1. M.D.
2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

De derde en de zevende

II. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 19, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 4 oktober 2011 en 1 juli 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 30 juni 2014

1. C.M.
2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.
5. L.V.

6. M.S.
7. R.H.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.
12. O.S.
13. S.D.
14. O.R.
15. M.H.
16. S.M.
17. A.I.
18. R.A.
19. L.A.

De vierde en de achtste

III. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 9, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 2014 en 8 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 7 mei 2015

1. M.D.
2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

D. Wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afgelegd hebben om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welke men of een ander verschuldigd is,

- inbreuk op artikel 234, § 1, r van het SSW, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het SSW;

strafbaar gesteld door artikel 234, § 1, 1° van het SSW, namelijk

De eerste, de tweede, de vijfde en de zesde

I. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 28, met name:

a. **Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 januari 2012 en 2 augustus 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 augustus 2014**

1. C.M.

2. N.B.

3. P.D.

4. P.G.

5. L.V.

6. M.S.

7. R.H.

8. B.A.

9. F.M.

10. D.H.

11. O.S.

12. O.S.

13. S.D.

14. O.R.

15. M.H.

16. S.M.

17. A.I.

18. R.A.

19. L.A.

b. Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 oktober 2014 en 2 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 mei 2015

1. M.D.
2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

De derde en de zevende

II. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 19, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 januari 2012 en 2 augustus 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 augustus 2014

1. C.M.
2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.
5. L.V.
6. M.S.
7. R.H.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.
12. O.S.
13. S.D.

14. O.R.
15. M.H.
16. S.M.
17. A.W.
18. R.A.
19. L.A.

De vierde en de achtste

III. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 9, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 oktober 2014 en 2 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 mei 2015

1. M.D.
2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

E. Als werkgevers, zijn aangestelden of zijn lasthebbers nagelaten hebben een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders,

- inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en op artikel 33 §2, eerste lid van het KB van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet;
- strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 1° van het SSW, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het SSW, namelijk

De eerste, de tweede, de vijfde en de zesde

I. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 28, met name:

a. **Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 januari 2012 en 2 augustus 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 augustus 2014**

1. C.M.

2. N.B.

3. P.D.

4. P.G.

5. L.V.

6. M.S.

7. R.H.

8. B.A.

9. F.M.

10. D.H.

11. O.S.

12. O.S.

13. S.D.

14. O.R.

15. M.H.

16. S.M.

17. A.I.

18. R.A.

19. L.A.

b. **Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 oktober 2014 en 2 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 mei 2015**

1. M.D.

2. K.I.

3. P.M.

4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

De derde en de zevende

II. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 19, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 januari 2012 en 2 augustus 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 augustus 2014

1. C.M.
2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.
5. L.V.
6. M.S.
7. R.H.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.
12. O.S.
13. S.D.
14. O.R.
15. M.H.
16. S.M.
17. A.I.

18. R.A.

19. L.A.

De vierde en de achtste

III. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 9, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 31 oktober 2014 en 2 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 1 mei 2015

1. M.D.

2. K.I.

3. P.M.

4. P.D.

5. K.Z.

6. S.D.

7. N.B.

8. C.D.

9. C.S.

F. Als werkgevers, zijn aangestelden of lasthebbers een buitenlandse onderdaan arbeid te hebben e doen of laten verrichten zonder een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid en/of die niet over een arbeidsskaart beschikt,

- inbreuk op de artikelen 4, §1, eerste lid en 5 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- strafbaar gesteld door artikel 175 §2, 1ste lid, 1° en 2de lid van het sociaal strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek, namelijk

De eerste, de tweede, de vijfde en de zesde

I. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 26, met name:

a. **Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 4 oktober 2011 en 1 juli 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 30 juni 2014**

1. C.M.

2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.
5. L.V.
6. M.S.
7. R.H.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.
12. O.S.
13. S.D.
14. O.R.
15. M.H.
16. S.M.
17. R.A.

b. Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 2014 en 8 mei 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 7 mei 2015

1. M.D.
2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.D.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

De derde en de zevende

II. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 17, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 4 oktober 2011 en 1 juli 2014, het laatste feit gepleegd zijnde op 30 juni 2014

1. C.M.
2. N.B.
3. P.D.
4. P.G.
5. L.V.
6. M.S.
7. R.H.
8. B.A.
9. F.M.
10. D.H.
11. O.S.
12. O.S.
13. S.D.
14. O.R.
15. M.H.
16. S.M.
17. R.A.

De vierde en de achtste

III. aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling zijnde 9, met name:

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 1 juli 2014 en 8 medi 2015, het laatste feit gepleegd zijnde op 7 mei 2015

1. M.D.

2. K.I.
3. P.M.
4. P.D.
5. K.Z.
6. S.D.
7. N.B.
8. C.D.
9. C.S.

De derde verdachte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot een gevangenisstraf van 2 jaar hoofdens mensenhandel, ingeval het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft ingevolge arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 30 september 2010 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Gezien de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren dd. 1 maart 2016 waarbij de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende en de achtste verdachte verzonden werden naar de correctionele rechtbank;

PROCEDURE

Beklaagden werden bij beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren 01.03.2016, verwijzende naar de vordering van het openbaar ministerie van 02.07.2015 en de beweegreden aannemende van voormelde vordering met de daarin vervatte omstandigheden wat betreft de tenlasteleggingen A.I.1 t.e.m. A.I. 19 en A.II.1 t.e.m. A.II.9 verzonden naar de correctionele rechtbank Limburg, afdeling Tongeren.

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 05.01.2017 en 12.01.2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Grond van de zaak

VOORAFGAAND - Bijstand tolk

Op de inleidende zitting van 23 juni 2016 gaf de raadsman van vijfde beklaagde G.R.A. aan bijstand nodig te hebben van een Letse tolk bij de behandeling van de zaak ten gronde na het vastleggen van de conclusietermijnen (art.152 Sv.)

Op de openbare terechtzitting van 06.01.2016 was er geen Letse tolk aanwezig.

De rechtbank stelde vast dat de vijfde beklaagde bijstand genoot van een advocaat die het Nederlands machtig is en ruimschoots de gelegenheid had het dossier in te studeren, de relevante passages in het Nederlands aan zijn cliënt toe te lichten en uitvoerig met zijn cliënt te bespreken, alsook de inhoud van de neergelegde besluiten door de overige beklaagden en burgerlijke partijen evenals de nota inzake de bijzondere verbeurdverklaring zoals opgesteld door het openbaar ministerie.

Er werden besluiten voor de vijfde beklaagde neergelegd ter griffie op 09.12.2016.

Teneinde de strafrechtspleging ten gronde voor de overige partijen niet te vertragen stelde de rechtbank voor om de nodige Inspanningen te verrichten om tegen de eerstkomende volgende zitting van 12.01.2017 een Letse tolk te vinden en het verhoor van vijfde beklaagde te laten plaatsvinden tijdens deze openbare terechtzitting evenals de pleidooien van diens raadsman met verzoek aan het openbaar ministerie om op deze zitting opnieuw te willen requireren voorzeker voor deze beklaagde.

De raadsman van vijfde beklaagde werd door de rechtbank gevraagd of er onder deze voorwaarden bereidheid was om vijfde beklaagde op de openbare terechtzitting van 05.01.2017 te vertegenwoordigen waarin de raadsman toestemde.

De raadsman van derde beklaagde verzocht om ook te mogen pleiten na het verhoor van vijfde beklaagde op de terechtzitting van 12.01.2017 waarin de rechtbank toestemde.

Het verdere verloop van de zitting vindt zijn weergave in het zittingsblad.

Op de openbare terechtzitting van 12.01.2017 was er een Letse tolk aanwezig.

De rechtbank heeft op een uitvoerige wijze het verloop van de openbare terechtzitting van 05.01.2017 aan de vijfde beklaagde uiteengezet alsook de inhoud weergegeven van de op die zitting van 05.01.2017 door de overige aanwezige beklaagden afgelegde verklaringen.

De rechtbank lichtte eveneens het standpunt van de verdediging toe zoals gevoerd door de raadsman van eerste tweede en zesde beklaagde, de persoonlijke verdediging van vierde beklaagde op de zitting van 05.01.2017 en heeft het standpunt van de beide burgerlijke partijen weergegeven.

Hierna ging de rechtbank over tot het verhoor van vijfde beklaagde en werden er op verzoek van de raadsman van derde beklaagde aan vijfde beklaagde vragen gesteld en waren er tussenkomsten door de aanwezige eerste beklaagde.

De rechten van verdediging van vijfde beklaagde werden niet miskend; art.6 EVRM werd niet geschonden.

Ten overvloede merkt de rechtbank op dat de vijfde beklaagde de Nederlandse taal goed begrijpt daar hij de tolk opdracht had gegeven de vertalingen tijdens de pleidooien van de raadsman van derde beklaagde op de openbare terechtzitting van 12.01.2017 stop te zetten waaromtrent door de rechtbank na deze vaststelling werd aangedrongen bij de tolk om te willen vertalen.

Ook gaf vijfde beklaagde op deze zitting toe Nederlands te spreken nu de rechtbank vaststelde bij verificatie van zijn identiteit hij in het Nederlands antwoordde met "ja" zonder de vertaling van de tolk af te wachten en zijn antwoord in de Letse taal te geven aan de tolk.

Beklaagde verblijft sedert 2008 in België.

In het strafdossier zijn er verklaringen aanwezig van arbeidskrachten die de vijfde beklaagde zelfs aanduiden als tolk tussen hen en eerste beklaagde C.M.L.H.

Daarenboven stelde de rechtbank vast dat de vijfde beklaagde op 23 maart 2015 een verklaring aflegde in de Nederlandse taal waarin hij aangeeft dat Mario in 2012 stopte met werken en enkel nog materialen naar de werven bracht, C.M.L.H. al het papierwerk deed en zorgde voor de boekhouding "*Ik kende op dat ogenblik nog te weinig Nederlands om me daar mee bezig te houden....*"

TEN GRONDE —ALGEMEEN

Uit de strafinformatie blijkt dat eerste beklaagde CORSTJENS Mario zich bediende van de vennootschappen/bouwfirma's M.M. W. BVBA en CM R&B BVBA om met de noodzakelijke hulp van andere beklaagden, tweede beklaagde COFANO, derde beklaagde E.G. vierde beklaagde J.V., vijfde beklaagde G.R.A. en zesde beklaagde A.R. een constructie op te zetten waarbij de uiterlijke schijn van legaliteit wordt opgehouden en zij hun verantwoordelijkheid maskeren.

Ingevolge het vrij verkeer van diensten binnen de EU konden beklaagden E.G. en J.V. centraal en Oost-Europese arbeidskrachten overtuigen in België arbeid te komen verrichten als metser voor een bouwfirma onder het vals statuut van schijnzelfstandige waarbij hen het statuut van werknemer werd voorgespiegeld.

De rekrutering gebeurde via radio, krant en het Internet (zie P.V. 7113/2014), via bij de bouwfirma M.M. W. BVBA en CM R&B BVBA tewerkgestelde arbeidskrachten, via een vriendin van de echtgenote van beklaagde E.D. die in Bosnië verblijft, de genaamde A.

In Bosnië is A. de contactpersoon, die de arbeidskrachten in contact brengt met derde beklaagde E.D.; de contactpersoon bij aankomst in België.

Beklaagde E.D. geeft in zijn verhoor van 21.10.2014 aan dat er in Bosnië werd geadverteerd met zijn oproepnummer in dagbladen en op het internet.

In een latere fase neemt de vierde beklaagde J.V. de taak van beklaagde E.D. over. Door het statuut van "schijnzelfstandige" worden de toegangsbeperkingen tot de buitenlandse

arbeidsmarkt omzeild voor deze arbeidskrachten maar ook de minimale sociale voorwaarden en normen die in België gelden, niet nageleefd.

Deze "schijnzelfstandigen" is een groep van kwetsbare arbeidskrachten, die gemakkelijk het slachtoffer van uitbuiting door "hun werkgever" wordt.

Deze tewerkstellingsvoorwaarde onder het statuut van zelfstandig meewerkend vennoot met alle sociaal strafrechtelijke gevolgen van dien werd door beklagde C.M.L.H. die de touwtjes stevig in handen had eenzijdig opgelegd waarbij misbruik werd gemaakt van het gebrek aan kennis m.b.t. het arbeidsrechtelijk statuut in hoofde van de werkkrachten die naar België werden gehaald met de belofte van een uurloon tussen de 8 en 12,00 euro per uur zonder deskundige uitleg omtrent het hen opgelegd statuut, laat staan inspraak in het te voeren beleid of deelname in de winst.

Door beklagden C.M.L.H., E.D. en J.V. werden nodige stappen gezet voor de inschrijving bij de sociale verzekeringskas als werkend vennoot op zelfstandige basis. Voor sommigen worden verkoopovereenkomsten van aandelen bijgevoegd of een afschrift uit het aandelenregister van de vennootschap zonder dat echter de arbeidskrachten daadwerkelijk voor deze aandelen betaalden of alleszins zonder dat ze dat wisten.

De arbeidskrachten werd er voorgespiegeld dat de inschrijving bij de sociale verzekeringskas A. noodzakelijk is met het oog op een legale tewerkstelling van hen als arbeidskracht in België.

Derde beklagde E.D. en vierde beklagde J.V. leverden bijstand aan de werkkrachten als tolk en verduidelikten naar hun zeggen de aard van inschrijving bij de sociale verzekeringskas A. als zelfstandig werkend vennoot bij de bouwfirma M.M. W. BVBA en CM R&B BVBA.

De rechtbank stelt vast dat G.A., leidinggevende bij A. voor de aansluitingen als zelfstandigen, in haar verhoor op 04.12.2014 stelt dat ze op basis van het vermoeden van schijnzelfstandigheid in oktober 2033 het dossier M en M WONINGBOUW doorstuurde via de juridische dienst naar de RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID.

Zo werd vanuit het inningsproces van de sociale bijdragen vastgesteld dat deze onbetaald bleven en de schuldenaars intussen ambtshalve geschrapt waren, maar ook de zaakvoerder van de vennootschap in gebreke bleef voor deze betalingen.

G.A. geeft aan dat de werkende vennoten die naar A. kwamen nooit Nederlands spraken en volledig vertrouwden op C.M.L.H. die hen steeds vergezelde bij een aansluiting, ook al gebeurde het dat hij enkel de ondertekende aansluitingsformulieren bij had. Omwille van het taalprobleem konden de medewerkers bij A. de arbeidskrachten geen uitleg verstrekken qua rechten en plichten.

Bij de aansluitingsverklaring wordt er gekozen voor een adres waarnaar de briefwisseling wordt verstuurd, dat een ander adres kan zijn dan het adres van de aan te sluiten persoon zodat deze geen rekening van openstaande schulden ontvangt of betalingsaanmaningen.

Er zijn tevens verklaringen van arbeidskrachten die aangeven dat de rekeningen uit de brievenbus werden meegenomen door vierde beklaagde J.V.

Dit alles werd zodanig uitgekend en opgezet teneinde te vermijden dat de werkende vennoten hun werkelijk statuut van "zelfstandige" en niet het hen voorgespiegelde statuut van werknemer zouden kunnen achterhalen dan wel te weten zouden komen dat de verschuldigde sociale bijdragen zoals hen voorgehouden niet door de firma werd voldaan.

V.L. stelt in haar verhoor van 11.12.2014 dat C.M.L.H. bij de registratie van arbeidskrachten als werkend vennoot regelmatig vergezeld was van derde beklaagde E.D., die naast het Nederlands met Hollands accent ook de taal sprak van de arbeidskrachten. Nog later was C.M.L.H. vergezeld van vierde beklaagde J.V. die als tolk fungeerde.

V.L. geeft aan dat ze de indruk had dat de arbeidskrachten niet beseften wat ze precies ondertekenden en wat daarvan de rechten en plichten waren. Ze had ook niet de indruk dat hen dit door C.M.L.H. of de "tolken" duidelijk werd gemaakt nl. dat ze sociale bijdragen verschuldigd waren.

Uit de door A. neergelegde stukken blijkt dat de arbeidskrachten als werkend vennoot werden geregistreerd, doch geen van deze vennoten staat vermeld in de statuten.

Juridisch technisch lijkt deze relatie tussen de partijen in orde maar de realiteit van de tussen partijen gesloten relatie en de wijze waarop deze wordt uitgevoerd duidt zoals blijkt uit het gevoerde onderzoek dat het handelt om een uitgekende structuur die doelbewust is opgesteld waarbij de facto de arbeidskrachten als werknemer zijn tewerk gesteld.

Het doel van deze uitgewerkte structuur is het ontduiken van de sociale zekerheidsbijdragen voor deze arbeidskrachten als werknemer teneinde grotere winsten uit de bouwprojecten te kunnen genereren en het omzeilen van de bepalingen inzake het arbeidsrecht.

Beklaagde C.M.L.H. heeft van de diensten van deze arbeidskrachten als zelfstandigen gebruik gemaakt enkel en alleen met het oogmerk om de door hem verschuldigde sociale lasten te beperken en een aantal wettelijk sociale bepalingen niet te moeten toepassen.

De arbeidskrachten worden economisch uitgebuit nu ze door de omstandigheden waarin ze worden tewerk gesteld geen recht hebben op een minimale vergoeding; het uitbetaald loon lag onder het barema van de sector, geen enkele sociale bescherming, geen arbeidsongevallenverzekering, ze waren onderworpen aan de willekeur en beslissingsmacht van eerste beklaagde C.M.L.H. die zich door medebeklaagden liet omringen door hen deelfuncties toe te wijzen teneinde zijn opzet te realiseren.

Het loon werd zeer onregelmatig uitbetaald zoals blijkt uit een collectief verzet op 24.02.2014.

Een constante in de verklaringen van de arbeidskrachten is dat ze kosteloos op proef moesten werken gedurende veertien dagen, hetgeen overigens door derde, vierde, vijfde en zesde beklaagde en voorzeker eerste beklaagde C.M.L.H. niet wordt ontkend.

De arbeidskrachten worden voor deze productiviteit/activiteit die een rendabele activiteit en winst voor eerste beklaagde C.M.L.H. vormde, niet vergoed. Bovenop de uitbuiting nadien moesten ze eerst twee weken gratis werken.

Uit de strafinformatie blijkt dat de arbeidskrachten niet wisten wat het statuut precies inhoudt of wat ze precies ondertekend hebben.

Ze begrijpen de Nederlandse taal niet en vertrouwden op de tolk derde beklaagde E.D. en in een latere fase vierde beklaagde J.V. die hun taal sprak en verdere uitleg verstrekke.

De arbeidskrachten ontvingen vooreerst niet het loon in verhouding met de verstrekte diensten; ze werden niet betaald zoals beklaagde C.M.L.H. in zijn verhoor van 21.10.2014 voorhoudt met een bedrag van 20 tot 25 euro / u afhankelijk van wat ze konden waarbij ze zélf hun sociale lasten moesten betalen van de ontvangen 4000,00 euro per maand (bruto).

Hij geeft verder aan dat alle vennoten vijf aan delen kochten waarvoor de 900,00 euro betaalden.

De door arbeidskrachten bij hun verklaring gevoegde stukken spreken dit tegen:

- Verhoor M.D. 21.10.2014 (aankomst 25.08.2014 in België) : op zijn nachtkastje wordt er een briefje gevonden voor de periode 28.08.tot 07.09.2014 : 98 uren x 9,00 euro /u = 882,00 euro waarvan de maandhuur van 225,00 euro wordt afgetrokken en 400,00 euro ontvangen voorschot;
- Verhoor K.I. 21.10.2010 (in België aangekomen op 21.09.2014)ontving voor zijn prestaties van 26.09.2014 tot 03.10.2014 424 euro 53 uren(7+8 +10+ 9,5 +9,5 +8,5) x 8,00 euro;
- Verhoor O.S. 05.03.2014 (in België aangekomen op 21.12.2013): Hij brengt de kwitantie van zijn eerste betaling bij van 23.12.2013 tot en met 05.01.2014: 56,5 uren x 7,50 euro = 423,75 euro onder aftrek van een betaald voorschot van 200,00 euro, vergoeding werkkledij 75,00 euro en de terugbetaling van zijn reis van 200,00 euro blijft 48,75 euro méér de vergoeding periode 06.01.2014 tot en met 12.01.2014, hetzij 285 euro waarvan in mindering huur 225,00 euro en 100.000 euro voorschot. Ook brengt hij overzichten van prestaties bij waaruit blijkt dat er 8, 9 tot 10 u worden gewerkt, 6 dagen op 7;
- Verhoor van R.H. op 27.03.2014 die ook op 21.12.2013 in België aankwam en zijn kwitantie van 18.01.2014 voorlegt vergelijkbaar met deze van O.S. evenals een overzicht van gepresteerde uren waaruit lange werkuren van 9u geen uitzondering blijken evenals het gegeven dat er 6 op 7 dagen wordt gewerkt;
- Verhoor B.A. 15.07.2014 met overzicht van gepresteerde uren tot 9,5 uren, 6 op 7 dagen.

De rechtbank verwijst tevens naar de bij de op 21.10.2014 aangetroffen documenten in het pand te (...):

- in de kamer van POSLON : papiertje : $98 \times 8 = 784 - 225 - 150 = 410,00$ euro;

- in de kamer van K.I.: document met berekeningen gevoegd bij zijn verhoor;
- in de kamer van M.D. : een handgeschreven berekening op geruit papier later gevoegd bij zijn verhoor.

Ter zitting hebben beklaagden hun verklaringen trouwens in overeenstemming gebracht met deze van de arbeidskrachten en stelt eenieder van de ter zitting verhoorde beklaagden dat er tussen de 8 en 10 euro per uur werd overeengekomen.

Dit bedrag is beduidend lager dan het minimumloon in de bouwsector dat 14,00 euro bedraagt.

Ook de regels inzake de arbeidsduur werden miskend.

De arbeidskrachten moesten overdreven veel uren presteren en waren volledig overgeleverd aan de wil van beklaagde C.M.L.H., die de grote baas was.

Uit het gevoerde onderzoek blijkt dat de arbeidskrachten geen rechten hadden in hun arbeidsrelatie en soms tot 10 uren per dag presteerden, meestal gedurende 6 dagen per week.

Eerste beklaagde C.M.L.H. bevestigt dit in zijn verhoor van 21.10.2014 dat de arbeiders gewoonlijk 8,9 tot 10 u per dag werken, gemiddeld 50 uren per week waarbij ze eveneens op zaterdag werken. Hij bevestigt dat de eerste twee weken loon werd ingehouden zoals de arbeidskrachten gelijkluidend verklaren en voegt eraan toe : *"Geen gezeik, de arbeiders moeten zich gewoon aan de regels houden, dat is hun allemaal uitgelegd."*

Het werkritme werd opgedreven, rustpauzes van een half uur werden ingekort naar 10 minuten.

Uit de verklaringen van de arbeidskrachten en de neergelegde schriftelijke overtuigingsstukken blijkt dat deze arbeidskrachten een karig loon zonder enige sociale bescherming ontvingen waarvoor lange werkuren werden gepresteerd in een streng werkritme.

Bovendien blijkt uit het onderzoek dat er een terugkerende problematiek is van onregelmatigheid in de uitbetaling van de lonen zelfs in die zin dat de arbeidskrachten op een bepaald ogenblik collectief weigerden te werken (24.02.2014), contact met de ambassade werd opgenomen door R.H., die een advocaat voorstelde op wiens advies een klacht bij de politiediensten werd neergelegd.

De arbeidskrachten waren volledig afhankelijk en overgeleverd aan hun werkgever, de baas, C.M.L.H. De lagere lonen die gelden in hun thuisland verergert enkel en alleen maar hun kwetsbare positie. Ze hadden geen andere werkelijke of aanvaardbare keuze dan het misbruik te ondergaan, immers in hun thuisland gelden nog slechtere arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden.

Ten overvloede aangaande de huisvesting van de arbeidskrachten gaf eerste beklaagde Mario C.M.L.H. in zijn verhoor van 21.10.2014 trouwens ook nog aan dat hij zocht naar een woonst

voor de arbeidskrachten en hij de huur betaalde aan de huisbaas met dien verstande dat hij het loon aan de arbeiders betaalde en ze hem dadelijk de huur betaalde.

Arbeidskrachten bevestigen dit in die zin dat de huur a rato van 225 tot 250 euro per maand van het loon werd ingehouden en niet uitbetaald en het vast bedrag verschuldigd bleef ondanks het aantal arbeidskrachten dat in het pand waar ze verbleven werden onder gebracht.

Zoals hiervoor uitvoerig uiteengezet werden de arbeidskrachten tewerk gesteld op een wijze dat ze economisch uitgebuit worden.

De wetgever besliste deze vorm van economische uitbuiting de beladen libellering 'mensenhandel' mee te geven, maar juridisch-technisch zijn de constitutieve bestanddelen van het misdrijf zonder meer verenigd. (zie ook cassatie 5 juni 2012, A.R.P.12.107.N)

Het moreel element van de mensenhandel met het oog op economische uitbuiting bestaat in het bijzonder opzet om het slachtoffer aan het werk te zetten in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

Dit moreel bestanddeel is aanwezig in hoofde van eerste tot en met zesde beklaagden, die alleen hebben meegemaakt aan de door eerste beklagde opgezette constructie met kennis van zaken.

Dit moreel bestanddeel is voorzeker aanwezig in hoofde van eerste beklagde C.M.L.H., die dit evenwel betwist. Hij heeft de constructie uitgewerkt, had de touwtjes stevig in handen en wist zéér goed waar hij mee bezig was getuige zijn uitspraak ter zitting dat de arbeidskrachten verbolgen waren omdat ze door dat statuut niet konden profiteren van het sociaal systeem. De constructie van zelfstandige meewerkende vennoot stelde hem in de mogelijkheid om de concurrentie te vervalsen en winsten te realiseren ten koste van de economische uitbuiting van deze arbeidskrachten evenwel.

1.1. Tenlastelegging A.1. A.I.1 t.e.m. A.I.19)

1.1.1. Voor wat betreft de tenlastelegging mensenhandel onder de tenlastelegging A.1. (basismisdrijf)

Het weze opgemerkt dat, om een beklagde als mededader van of medeplichtige aan een misdrijf te veroordelen, niet vereist is dat alle bestanddelen van het misdrijf in de deelnemingshandelingen begrepen zijn. Voldoende is dat wordt vastgesteld dat de deelnemer wetens en willens aan de uitvoering van het misdrijf heeft meegewerkt op een van de wijzen bepaald in art. 66 tweede en derde lid, of 67 Sw.

Het blijkt duidelijk dat vooral eerste beklagde C.M.L.H. - hierin bijgestaan door tweede beklagde C.M. - doelbewust een frauduleuze constructie opzette, waarbij het in wezen ging om illegale tewerkstelling en zwartwerk in België van Bulgaarse en Bosnisch Kroatische werknemers, zonder arbeidskaart. (zie ook onder algemeen)

Er komen uit het dossier ook voldoende bewijskrachtige elementen naar voor die samen genomen elke twijfel over het mededaderschap van ook derde beklaagde E.D. en vijfde beklaagde G.R.A. wegnemen, zodat de feiten voorwerp van de tenlastelegging A.I. ook aan hen toerekenbaar voorkomen. Eerste beklaagde C.M.L.H. deed een beroep op derde beklaagde E.D. om Bulgaarse en Bosnisch Kroatische arbeidskrachten in het kader van de bouwfirma M.M. W. BVBA tewerk te stellen.

De Kroatische werkkrachten werden door de beklaagde E.D. gerekruteerd via werkadvertenties, radio en internet in hun land van herkomst om van hun werkkraft als metsers gebruik te maken in België in de onderneming M.M. W. BVBA waar eerste beklaagde C.M.L.H. de grote baas is. De Bulgaarse werkkrachten kwamen via kennissen te weten dat er werk was bij de bouwfirma M.M. W. BVBA: ze kwamen volgens hun verklaring werken voor E.D. en C.M.L.H.

De werkkrachten werden via een legale structuur ingeschakeld als werkende vennoten alhoewel uit het strafdossier blijkt dat ze geen zeggenschap hadden in de organisatie van de werktijd en van het werk. Ze stonden onder hiërarchische controle van eerste beklaagde C.M.L.H. en derde beklaagde E.D. die de opdrachten gaven en beslisten op welke werf de werkkrachten moesten werken.

Vijfde beklaagde R.R.A. die ploegbaas was, droeg hen op welk werk ze moesten uitvoeren.

Arbeidskrachten verklaren dat ze goed moesten luisteren naar de instructies die R.R.A. op de werf gaf, hij was close met eerste beklaagde C.M.L.H. en wanneer het werk niet goed werd uitgevoerd, gaf hij dit door met een beëindiging van de tewerkstelling door eerste beklaagde C.M.L.H. als mogelijk gevolg. R.R.A. controleerde de werkuren en gaf deze dooi aan de eerste beklaagde C.M.L.H., hij had beslissingsbevoegdheid om te stoppen met werken op een werf bij slecht weer, hij vertaalde volgens verklaring van sommige arbeidskrachten hun gezegdes naar eerste beklaagde C.M.L.H. en andersom. De arbeidskrachten werden ondermeer door hem met een camionette van de firma opgehaald en naar de werf gebracht. Ook het materiaal en het gereedschap op de werf was van de firma.

De arbeidskrachten zijn geen aandeelhouders ook al blijkt uit stukken dat een beperkt aantal onder hen (drie) elk 5 aandelen van de 186 aandelen zou bezitten. Ze deden geen investeringen en leverden enkel arbeidsprestaties tegen het overeengekomen uurloon van 8,00 euro.

De Bulgaarse en Bosnisch Kroatische werkkrachten werden niet of slechts zeer gedeeltelijk op de hoogte stelde van de implicaties op fiscaal en sociaal vlak ingevolge hun tewerkstelling als werkend vennoot in de firma op zelfstandige basis.

Ze werden in de loop van het strafonderzoek verschillende malen verhoord.

De verklaringen zijn gelijklopend, gedetailleerd en duidelijk waardoor aan hun geloofwaardigheid niet kan worden getwijfeld.

De werkkrachten dachten dat ze ingeschreven waren als werknemer en 8,00 euro per uur zouden verdienen en de firma M & M WONINGBOUW BVBA alle sociale bijdragen zou betalen.

Later bleek dat ze ingeschreven waren als werkend vennoot in het kader van een zelfstandige samenwerking en er sociale bijdragen als zelfstandigen verschuldigd waren.

Beklaagden C.M.L.H. en E.D. lieten hen de nodige papieren ondertekenen bij de sociale verzekeringskas A.C. zonder dat zij de Nederlandse taal machtig waren.

Beklaagde E.D. voorzag soms enige vertaling doch de werkkrachten beseften de draagwijdte van de inhoud van de door hen getekende documenten niet compleet. Ze werden tevens onwetend gehouden met betrekking tot de verschuldigde sociale bijdrage.

Deze arbeidskrachten ontvingen een uurloon van gemiddeld 8,00 euro per uur terwijl het bruto minimumloon 14,00 euro voor een werknemer in de bouwsector bedraagt.

Nochtans blijkt dat de vennootschap geen sociale bijdragen voor deze werkkrachten betaalde zodat zij met de sociale schulden zitten en geen enkele sociale bescherming of verzekering hadden.

Een deel van de briefwisseling omtrent de sociale bijdrage voor de werkende vennoten kwam toe ten huize van de vennootschap, een deel op de op de aansluitingsformulieren opgegeven adres van de werkkrachten doch werd hun niet toegelicht.

Wanneer de arbeidskrachten beklagden E.D. of C.M.L.H. met de briefwisseling inzake de sociale bijdrage confronteerden werd deze ostentatief verscheurd voorhoudende dat het niets was of werden ze gesust met de belofte dat de firma het zou betalen en alles in orde zou komen.

Bij navraag bij de sociale verzekeringskas A. blijkt dat voor de personen in deze aangesloten als zelfstandig werkend vennoot bij BVBA M&M Woningbouw voor geen enkel van deze vennoten voor de periode 04.10.2011 tot april 2014 ooit een sociale bijdrage werd betaald.

liet overeengekomen uurloon is in deze context wel degelijk abnormaal laag.

Daarenboven blijkt dat het overeengekomen loon volgens de verklaring van de werkkrachten, niet, onvolledig en ontransparant werd uitbetaald.

De werkkrachten hielden gedetailleerde overzichten van hun arbeidsprestaties bij en leverden prestatiefiches in bij beklagde CORSTJENS die hen op basis daarvan contant en/of op hun bankrekening diende uit te betalen maar stelselmatig loon achterhield.

Alle werkkrachten verklaren dat ze zes dagen per week werkten, negen tot tien uur per dag hetgeen bevestigd wordt door de prestatiestaten die bij hun verklaringen werden gevoegd of bij de huiszoeking werd teruggevonden. De beklagde C.M.L.H. bevestigt dit trouwens tijdens zijn verhoor.

Beklaagde C.M.L.H. had de volledige beslissingsbevoegdheid inzake tewerkstelling, huisvesting en dergelijke.

De huur werd van hun loon afgehouden alwaar volgens verklaring van sommige werkkrachten ze de belofte op gratis verblijf in België hadden gekregen.

De werkkrachten bleken, soms met meerderen personen in een eengezinswoning, gehuisvest te worden en betaalden ongeacht hun aantal steeds dezelfde bijdrage in de huurprijs aan beklagde C.M.L.H. die de contractueel overeengekomen huurprijs aan de verhuurder voldeed

Zij hadden dé facto geen keuze dan ingaan op het huisvestingsvoorstel met inbegrip van de vooropgestelde huurprijs door beklagde C.M.L.H., die rechtstreeks van hun loon werd afgehouden.

Het tewerkstellen van werknemers op een wijze dat ze economisch worden uitgebuit is een tewerkstelling die in strijd is met de menselijke waardigheid cfr. art. 433quinquies §1 3° Sw. (zie Cass. 5 juni 2012, AR. P.12.0107.N).

De tewerkstelling van de werkkrachten in de hiervoor geschetste omstandigheden duidt op economische uitbuiting en is in strijd met de menselijke waardigheid.

Gelet op het voorgaande, is het duidelijk dat beklagden C.M.L.H., C.M. en E.D. zoveel mogelijk winst wilden genereren ten nadele van deze werkkrachten die de Nederlandse taal niet spraken en volledig afhankelijk waren van deze beklagden voor hun tewerkstelling en hun huisvesting.

Het is duidelijk dat de werkwijze sociale uitbuiting tot doel had waardoor de werkkrachten zich in omstandigheden beneden de menselijke waardigheid bevonden zoals hiervoor reeds geschetst en tevens rekening houdende met het gegeven dat ze als werknemer in de bouwsector aanspraak maakten op een mobiliteitsvergoeding, betaalde feestdagen, vakantiegeld, eindejaarspremie, gewaarborgd loon bij ziekte, sociale zekerheidsbescherming etc. Daarenboven dienden ze twee weken gratis te werken.

Eerste beklagde C.M.L.H. was sedert 31.08.2011 samen met vijfde beklagde G.R.A. officiële zaakvoerder van M&M Woningbouw BVBA. Hij is de feitelijke baas van de vennootschap.

C.M.L.H. is de spilfiguur, de organisator van de frauduleuze constructie. Hij is de grote baas Hij gaf derde beklagde E.D. opdracht om arbeidskrachten (metsers) vanuit Macedonië, Bosnië, Bulgarije, Kroatië naar België te halen om in zijn bouwfirma M.M. W. BVBA te werken, hij schoot desgevallend de reiskosten voor de arbeidskrachten voor, hij besliste over de samenwerking met de arbeidskrachten, hij bepaalde hun vergoeding per uur, hij bepaalde wie van de arbeidskrachten op welke werf werd tewerkgesteld, hij berekende de prestaties en overhandigde de enveloppen met cash geld en de afrekening.

Zijn vriendin, tweede beklagde C.M. richtte op 01.10.2009 de bouwfirma M.M W. BVBA op. Ze was volledig op de hoogte van de situatie. Ze verrichtte binnen de vennootschap prestaties. Ze beheerde de administratie, ze regelde de uitbetalingen(de enveloppen waarop

de uitbetalingen worden vermeld zijn haar handschrift), ze onderhield de contacten met de klanten en indien nodig verleende ze steeds haar medewerking en onontbeerlijke bijstand.

Hij zorgde voor de werving van de werkkrachten en spreekt met hen de arbeidsvoorwaarden af (bijv. op termijn 12,00 euro/u)

Beklaagde E.D. had geen officieel mandaat in de vennootschap maar was feitelijk medezaakvoerder van mei 2012 tot 6 juni 2014. Hij nam samen met de eerste beklagde deel in de gerealiseerde winst volgens de tussen hen gemaakte afspraak. (50/50)

De werkkrachten bestempelen hem ook de boss, verantwoordelijk voor de werving en de uitbetaling. Hij was tolk en informeerde de werkkrachten over de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden.

Als rekruteerde ving hij de arbeidskrachten bij hun aankomst (meestal in Maastricht) op en zorgde voor de huisvesting.

Hij vertaalde voor de arbeidskrachten en vergezelde hen naar de gemeentediensten voor hun inschrijving en naar de sociale verzekeringskas voor hun aansluiting; hij boezemde hen vertrouwen in.

Hij zorgde ook voor de cash uitbetalingen van de vergoeding van de arbeidskrachten door het overhandigen van de enveloppen.

Hij fungeerden als tussenpersoon tussen "de baas" en de arbeidskrachten en verleende op genoemde wijze onontbeerlijke hulp.

Vijfde beklagde G.R.A. was sedert 31.08.2011 zaakvoerder bij M&M woningbouw. Hij werkte sedert 2008 samen met eerste beklagde C.M.L.H. in diens vorige firma BVBA N.B.

Vijfde beklagde G.R.A. was ploegbaas, verdiende 12,00 per uur en zorgde voor de uitvoering van de werkzaamheden op de werf terwijl naar zijn zeggen eerste beklagde C.M.L.H. zich bezig hield met het papierwerk.

Hij nam de beslissingen op de werkvloer, gaf uitleg omtrent het te verrichte werk en nam beslissingen omtrent het beëindigen van de werkdag bijvoorbeeld bij slecht weer.

Hij haalde ook de arbeidskrachten op en bracht hen na de werkdag weer thuis. Hij had hiertoe een camionette van de bouwfirma ter beschikking en beschikte over een tankkaart; hij gaf de door de arbeidskrachten gepresteerde werkuren door aan eerste beklagde C.M.L.H.

Uit de gegevens uit het strafdossier blijkt dat de arbeidskrachten hem als ploegbaas met een zekere beslissingsmacht beschouwden.

Vijfde beklagde G.R.A. is er duidelijk van op de hoogte dat er twee weken kosteloos moet worden gewerkt door de arbeidskrachten "als waarborg", dat de sociale bijdragen niet werden betaald , een huurvergoeding per persoon van 225,00 euro op het loon werd ingehouden en er een uurloon van 8 à 9,00 euro werd beloofd. Hij weet ook dat de arbeidskrachten achter hun geld moesten aanzitten.

Hij geeft aan dat bij de beide bouwfirmas de arbeidskrachten als zelfstandigen werkten zodat ze ook zaterdag konden werken en niet moesten betaald worden bij slecht weer of andere oorzaken. De betaling van de sociale bijdrage als zelfstandige werd volgens zijn verklaring door de eerste beklagde C.M.L.H. beloofd maar niet uitgevoerd.

Uit het voorgaande blijkt dat de vijfde beklagde G.R.A. onontbeerlijke hulp leverde in de realisatie van het misdrijf "mensenhandel".

Zesde beklagde A.R. is de stiefzoon van eerste beklagde C.M.L.H. en werkte op leercontract in de bouwfirma M.M. W. BVBA. Uit het strafdossier blijkt dat hij op 24.02.2014 bij het collectief protest ingevolge de achterstallige betalingen voor de verrichtte werkzaamheden hij op verzoek van zijn stiefvader, eerste beklagde CORSTJENS vijf enveloppen met 200,00 euro bracht naar de arbeidskrachten.

Het strafdossier bevat voor de periode van tenlastelegging 4 oktober 2011 tot 01.07.2014 geen andere elementen omtrent ten aanzien van deze beklagde zodat niet genoegzaam naar recht de tenlastelegging A.1. in zijn hoofde bewezen is.

Als rechtspersoon is zevende beklagde strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening werden gepleegd.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de structuren van de rechtspersoon M.M. W. BVBA werden misbruikt tegen de belangen van de rechtspersoon zoals aangekaart in de klacht van de curatoren aan het parket op 05.11.2015 waaromtrent echter geen verder onderzoek met aanwijzingen van witwassen en wegmaken van vennootschapsgoederen.

Ook het onderzoeksverslag van de sociale inspectie verwijst naar een situatie die in het oog springt en die illustrerend zijn niet alleen voor de manier waarop beklagden omgaan met hun arbeidskrachten maar ook voor de manier waarop ze met de vennootschapsstructuren omgaan met name de benoeming tot "onbewust" zaakvoerder van D.H., Bosniër, bij bijzondere algemene vergadering op 16 juni 2014 van de M.M. W. BVBA.

De wijziging van het zaakvoerschap werd op 04.07.2014 ter griffie van de rechtbank van koophandel te Tongeren neergelegd.

Uit het verslag van de curatoren overgemaakt aan het parket op 03.12.2014 blijkt dat de laatst neergelegde jaarrekening deze van 2012 is, er geen enkel boekhoudkundig stuk ter beschikking is daar er door de eerste beklagde wordt voorgehouden dat deze in handen is van de nieuwe zaakvoerder D.H.

Sedert 29.07.2014 werd tegen D.H. echter reeds een procedure van ambtshalve schrapping opgestart.

Het faillissementsvonnis werd op 15.09.2014 uitgesproken.

De curatoren stellen vast dat de vennootschap volledig ontmanteld werd zonder de minste boekhoudkundige sporen achter te laten en het er alle schijn van heeft dat de vennootschap op een verdoken manier werd leeggehaald en haar onvermogen op een bedrieglijke wijze werd georganiseerd.

Opvallend gegeven is ook dat reeds bij de bijzondere algemene vergadering van 01.07.2012 de maatschappelijke zetel vanaf 01.07.2012 verplaatst wordt naar Paul Lambertlaan 3 bus 17 te Maasmechelen zijnde een fictief adres, daar het een logementshuis betreft waar bij plaatsbezoek door de curatoren geen actief kon worden aangetroffen.

Vanaf 31.08.2011 waren eerste en vijfde beklagde de officiële zaakvoerders van de vennootschap waarbij eerste beklagde C.M.L.H. de belangrijkste sleutelfiguur en feitelijke baas van de firma was. Uit geen enkel gegeven blijkt dat de rechtspersoon actief deel nam aan de uitbuiting en ingevolge de door eerste beklagde opgezette frauduleuze constructie van de wederrechtelijke inkomsten, afkomstig uit de economische uitbuiting, genoot.

Het is uitgesloten dat de zevende beklagde strafrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld voor het misdrijf wanneer blijkt dat er door beklagde C. gebruik is gemaakt van de rechtspersoon als een louter instrument om het misdrijf onder de tenlastelegging A.i. uitsluitend in zijn eigen voordeel te plegen.

De door deze beklagde bijgebrachte stukken ondersteunen deze vaststelling volledig.

Bijgevolg wordt de rechtspersoon niet strafrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de tenlastelegging A.I.

In de gegeven omstandigheden komen de aan eerste, tweede, derde en vijfde beklagde ten laste gelegde feiten omschreven onder de tenlastelegging A.I. als basismisdrijf afdoende bewezen voor en dienen deze hen te worden toegerekend.

1.1.2. De verzwarende omstandigheden voor de tenlastelegging A.I.

1.11.1. Misbruik van de kwetsbare positie

Art.433 septies strafwetboek 2° luidt thans, ingevolge wetswijziging 26 november 2011, BS 23 januari 2012, als volgt :

"ingeval het is gepleegd door misbruik te maken van de ²[kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, en precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid]², zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;"

Voorheen strafbaar als volgt :

2°

"ingeval het is gepleegd door misbruik te maken van de *bijzonder* kwetsbare positie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken;"

De nieuwe versie van de verzwarende omstandigheid bepaald in artikel 433septies, 2° Sw. houdt een strengere strafwet in daar in die versie geen bijzondere kwetsbare toestand meer vereist is, maar een kwetsbare toestand volstaat om de strafverzwaring op te lopen. Dit belet evenwel niet dat wanneer de beklaagden misbruik maken van de bijzondere kwetsbare positie waarin de betrokken persoon zich bevindt, beklaagden onder de huidige wet strafbaar blijven.

Deze nieuwe versie van de wet trad in werking op 02.02.2012.

Sedert oktober 2011 zijn C.M. en N.B. tewerkgesteld bij beklaagden.

De overige arbeidskrachten traden in dienst na de wetswijziging inzake de verzwarende omstandigheid van "kwetsbare positie".

De rechtbank is van oordeel dat de verzwarende omstandigheid van een méér dan gewone of een uitzonderlijke kwetsbare positie ten aanzien van de twee hiervoor genoemde arbeidskrachten niet is aangetoond in tegenstelling tot de aanwezigheid van de verzwarende omstandigheid van kwetsbare positie voor de overige arbeidskrachten die nadien werden tewerkgesteld.

Uit het geheel van de in het dossier vervatte gegevens staat vast dat het in casu niet enkel gaat om loutere overtreding van de sociale --en/of vreemdelingenwetgeving, maar ook om een uitbuiting in de economische sfeer waarbij door beklaagden misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie waarin de arbeidskrachten zich bevonden met name een economisch penibele situatie. De arbeidskrachten zijn veelal werkloos in eigen land, hebben hun families te onderhouden. De economische crisis in hun land zet hen ertoe aan om in het buitenland naar tewerkstelling te zoeken waarbij ze ongunstige arbeidsvoorwaarden aanvaarden.

1.1.2.2. Listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen ...

WETSWIJZIGING

Art.433 septies 30 thans strafbaar gesteld als volgt:

"ingeval het is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang [,of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog]

Ingevoegd bij wet van 31 mei 2016, B.S.,8 juni 2016

De listige kunstgrepen, het geweld, de bedreigingen en de dwang zoals strafbaar gesteld op het ogenblik van de incriminatieperiode komen de rechtbank niet genoegzaam naar eis van recht bewezen voor. Geweld, bedreigingen en dwang worden niet bewezen door de loutere verklaringen van een aantal arbeidskrachten nu er geen ondersteuning in objectieve elementen kan worden aangetoond en geweld, bedreigingen en dwang door beklaagden ten stelligste worden tegengesproken in hun verklaringen.

Zoals hiervoor uiteengezet werd er misbruik gemaakt van de lichtgelovigheid en naïviteit van de arbeidskrachten alsook hun gebrek aan kennis omtrent het opgedrongen arbeidsrechtelijk statuut en de consequenties daarvan.

Beklaagden spiegelde hen dingen voor inzake arbeidsvoorwaarden en de betaling van de sociale bijdragen doch er wordt niet aangetoond dat de arbeidskrachten niet naar België zouden zijn gekomen voor deze tewerkstelling als ze dit op voorhand wisten: uit de afgelegde verklaringen van de arbeidskrachten blijkt dat ze ook bleven verder werken eens ze kennis hadden of een vermoeden omtrent hun werkelijk sociaal statuut alhoewel er een duidelijke vrijheid was van komen gaan.

1.1.2.3. Gewoonte

Dat van de feiten een gewoonte werd gemaakt kan al evenzeer bezwaarlijk worden betwist, er is sprake van in totaal 19 arbeidskrachten voor wie de economische uitbuiting wordt bewezen verklaard terwijl uit het strafdossier blijkt dat er een nog groter aantal als zelfstandig werkend vennoot werd aangesloten de voorbije jaren in de genoemde vennootschappen. Deze verzwarende omstandigheid blijkt uit het aantal arbeidskrachten, de opeenvolging en de regelmaat en is derhalve bewezen.

1.1.2.4. Verereniging

Er was ook naar het oordeel van de rechtbank sprake van een vereniging.

Een vereniging is strafrechtelijk een feitelijk begrip en omvat het zich verbinden met anderen tot een misdadig opzet, waarbij dit samenwerkingsverband als een eenheid naar buiten zal optreden. Een klein aantal personen kan reeds volstaan om een vereniging te vormen, gezien door het bundelen van hun activiteit het sociaal gevaar ontstaat. De vereniging moet geen uitgesproken karakter van bestendigheid vertonen. Het volstaat dat ze een werkelijk bestaan heeft en dat de leden ervan aan elkaar verbonden zijn om te handelen op het geschikte ogenblik.

Het moreel bestanddeel van het misdrijf bestaat in de bewuste wil van de bende lid te zijn. Ieder bendelid moet nochtans niet noodzakelijk op de hoogte zijn en van de volledige samenstelling of organisatie van de bende én van alle doelstellingen ervan.

Op basis van de gegevens in de strafinformatie is ten genoeg van recht bewezen dat beklaagden deel uitmaakte van een vereniging die de uitbuiting van vnl. Bosnisch Kroatische en Bulgaarse arbeidskrachten tot doel had.

Het is duidelijk dat de gepleegde activiteiten niet gebeurden ingevolge de toevallige ontmoeting van een aantal personen doch wel kaderen in een vereniging, georganiseerd onder meer omwille van de specialisatie van ieder van de beklaagden.

Mario C.M.L.H. is de spilfiguur, de organisator van de frauduleuze constructie. Hij is de grote baas.

Hij gaf E.D. en J.V. opdracht om arbeidskrachten (metsers) vanuit Macedonië, Bosnië, Bulgarije, Kroatië naar hier te halen om in zijn bouwfirmas te werken, hij schiet desgevallend de reiskosten voor de arbeidskrachten voor, hij beslist over de samenwerking met de arbeidskrachten, hij bepaalt hun vergoeding, hij bepaalt wie van de arbeidskrachten op welke werf wordt tewerkgesteld, hij berekent de prestaties en overhandigt de enveloppen met cash geld en maakt de afrekeningen en facturen.

Zijn vriendin, tweede beklagde C.M. richtte op 01.10.2009 de bouwfirma M.M. W. BVBA op en beheerde de administratie, ze regelde de uitbetalingen en onderhield de contacten met de klanten, ze had volmachten op de bankrekeningen. Ze verzocht volgens verklaring van G. hem documenten te ondertekenen in verband met het zaakvoerschap en de overgang naar de bouwfirma CM R&B BVBA. Ze verstreekte hem uitleg omtrent zijn functie. Vijfde beklagde geeft aan dat enkele maanden voor het faillissement van M.M. W. BVBA D.H. als zaakvoerder werd benoemd omdat hij van Bosnië is dat niet bij de EU hoort en bijgevolg elk verder onderzoek wordt bemoeilijkt.

Derde beklagde rekruteerde de arbeidskrachten en namen samen met de eerste beklagde deel in de gerealiseerde winst volgens de gemaakte afspraak. Volgens beklagde E.D. was hij sedert 05.05.2012 meewerkend vennoot, deed hij werfopvolging, facturatie en verrichtte hij vertaalwerk (verhoor 29.08.2014). aanvankelijk gold een 50/50 deelname in de winst afspraak die later tot 25/75 werd gereduceerd. Hij verklaarde op 21.10.2014 dat hij alles in het zwart ontving tot januari 2014. Hij kreeg soms cash bedragen (zie klacht curatoren 80.000,00 euro afname kasboek met vermelding beklagde E.D. waaromtrent geen verder onderzoek) en had een voertuig JEEP Grand Cherokee ter beschikking en een gsm. De eerste beklagde bevestigde in zijn verhoor van 14.07.2014 dat derde beklagde E.D. een voertuig kreeg voor zijn werkzaamheden van vertaler en werfopvolging kreeg.

Beklagde E.D. is de contactpersoon voor de bouwfirma M.M W. BVBA in Bosnië, hij zorgt voor werkkrachten, spreekt de arbeidsvoorwaarden af (bijv. 12,00 euro/u) en zorgt voor de huisvesting. Hij pikt de arbeidskrachten bij de grens op in Maastricht.

Derde beklagde ving de arbeidskrachten bij hun aankomst op, zorgde voor de huisvesting, vertaalde, vergezelde hen naar de gemeentediensten en de sociale verzekeringskas en zorgde ook voor de cash uitbetalingen van de vergoeding van de arbeidskrachten door het overhandigen van de enveloppen.

Hij fungeerde als tussenpersoon tussen "de bazen" en de arbeidskrachten.

Vijfde beklagde G.R.A. sedert 2008 tewerkgesteld bij beklagde C.M.L.H. was sedert 31.08.2011 officiële medezaakvoerder bij M.M. W. BVBA. Hij was ploegbaas en zorgde voor

de uitvoering van de werkzaamheden op de werf. Hij haalde ook de arbeidskrachten op en bracht hen na de werkdag weer thuis.

Hij had hiertoe een camionette van de bouwfirma ter beschikking en beschikte over een tankkaart; hij gaf de door de arbeidskrachten gepresteerde werkuren door aan eerste beklaagde C.M.L.H.

Uit de gegevens uit het strafdossier blijkt dat de arbeidskrachten hem als ploegbaas beschouwden en hij een zekere beslissingsmacht had op de werkvloer.

1.2. Tenlastelegging A.II. (= A.II .1. t.e.m. A.II.9.)

1.2.1. Voor wat betreft de tenlastelegging mensenhandel onder de tenlastelegging A.II . (basismisdrijf)

Uit het gevoerde strafonderzoek is gebleken dat de werkkrachten, tewerkgesteld bij M.M. W. BVBA alsook deze tewerkgesteld bij CM R&B BVBA als vennoot onder de gangbare minimumlonen werden betaald zoals blijkt uit de vaststellingen FOD sociale zekerheid, sociale inspectie.

De werkkrachten werden tevens zeer onregelmatig of zelfs helemaal niet betaald voor de door hen geleverde prestaties; ze moesten gratis werken "op proef "gedurende de eerste twee weken waardoor ze nog geldsommen tegoed hebben.

Ze hielden prestatiestaten of overzichten met de dagelijks gepresteerde uren bij zoals blijkt uit de bij hun verklaring gevoegde stukken of bij de huiszoeking aangetroffen documenten.

Uit de diverse verklaringen blijkt dat voor wat betreft deze bouwfirma de beklaagde J.V. de arbeidskrachten naar België heeft gehaald door hen te overtuigen om vennoot of mede-eigenaar te worden in zijn firma CM R&B BVBA.

Hen werd nooit enige uitleg omtrent dit statuut van vennoot verleend en/of voorgehouden dat deze manier van werken de enige manier was om voor de firma legaal (en goedkoper cfr. verklaring D.C. in België te werken.

Terwijl sommigen omdat ze geen andere keuzemogelijkheid zagen dan deze opgedrongen arbeidsomstandigheden te aanvaarden (Z.K., D.M, D.P, C.D,...) blijkt uit andere verklaringen in het strafdossier dat er ook misbruik werd gemaakt van het gebrek aan kennis met betrekking tot hun arbeidsrechtelijk statuut in hoofde van bepaalde werkkrachten (D.S.,C.S.,...) waarbij zij op listige wijze tot vennoot werden gemaakt met alle sociaalrechtelijke gevolgen van dien.

De briefwisseling van de sociale verzekeringskas waarbij de werkkrachten als zelfstandigen waren aangesloten (de rekening voor de sociale bijdrage als zelfstandige) werd door beklaagde VASILJE onderschept en uit de brievenbus genomen.

De arbeidskrachten beschouwen zichzelf als werknemers die werken voor een uurloon van 8,00 tot 10,00 euro.(netto) C.S. aangesloten als zelfstandige vennoot sedert 7 januari 2015

verklaarde per vierkante meter betaald te worden. Het wettelijk baremaloon voor een metser laagste categorie is 14,261 euro per uur. (bruto) De arbeidskrachten worden aldus beneden het wettelijk minimumloon tewerkgesteld.

Gezien het opgedrongen zelfstandig statuut hebben ze ook geen recht op overloon voor overuren, geen mobiliteitsvergoeding, geen vakantiegeld en geen recht op een getrouwheidspremie.

De werktijden van de arbeidskrachten en de organisatie van het werk worden opgelegd door beklaagde C.M.L.H. die bepaalt wanneer begonnen wordt met werken en gestopt met werken. Uit de gelijklopende verklaringen en bij de huiszoeking bij beklaagde C.M.L.H. blijken lange werkdagen tot 10 u /dag en dat er zes dagen op zeven wordt gewerkt.

Beklaagde C.M.L.H. geeft zijn opdrachten door aan beklaagde J.V. en de ploegbazen waaronder vijfde beklaagde G.R.A.

Van de werkkrachten wordt verwacht dat ze zich onderwerpen aan het gezag van de baas die de touwtjes stevig in handen houdt, eerste beklaagde C.M.L.H. en hun bazen op de werkvloer, vierde beklaagde J.V., vijfde beklaagde G.R.A. en zesde beklaagde A.R.; ze moesten naar hen luisteren en gehoorzamen.

Beklaagde C.M.L.H. sanctioneert en ontslaat arbeidskrachten volgens hun verklaringen.

Inzake huisvesting betalen de werkkrachten elk 225,00 euro ongeacht het aantal werkkrachten dat in het gehuurde goed verblijft.

Uit de gelijklopende verklaringen van de werkkrachten en de gegevens van het door de sociale inspectie gevoerde onderzoek blijkt dat ze als vennoot geen inspraak hadden met betrekking tot het te voeren beleid, niet mee investeerden en ook niet meegedeeld hebben in de winst alhoewel volgens verklaring van D.M. wel een winstverdeling was beloofd.

De arbeidskrachten worden tewerkgesteld in een opgedrongen statuut van zelfstandige. Ze kennen het sociale systeem in België niet, spreken de Nederlandse taal niet en kennen hun rechten niet. Ze ondertekenen bij de sociale verzekeringskas A. hun aansluitingsformulier als werkend vennoot op zelfstandige basis in de Nederlandse taal doch begrijpen de draagkracht en de betekenis ervan niet.

Ingevolge deze sociale verzekering als zelfstandige zijn deze arbeidskrachten sociale bijdragen verschuldigd. Hiervan zijn ze niet op de hoogte of hen werd voorgehouden dat de vennootschap de sociale bijdrage voor hen zou voldoen.

Uit het onderzoek door de sociale inspectie blijkt echter dat de sociale bijdragen door de vennootschap niet werden betaald zodat de arbeidskrachten ook niet sociaal verzekerd zijn.

Door beklaagden C.M.L.H. en J.V. wordt hen voorgespiegeld dat ze legaal zijn tewerk gesteld en administratief alles in orde is.

Sommigen hebben aandelen gekregen ofwel betaald door inhouding op loon.

Acht werknemers werden als aandeelhouder in het aandelenregister ingeschreven.

De arbeidskrachten hadden geen keuze. Zij moesten als zelfstandige werken, zonder dat ze goed wisten waar we aan toe waren en zonder dat we wisten wat dit inhield. Van de consequenties van te werken zelfstandige hadden ze geen besef. Ze gingen uit van de veronderstelling dat beklagden C.M.L.H. en J.V. alles in orde hadden gebracht.

Uit de verklaringen blijkt dat beklagde J.V. de persoon is die de taal van de arbeidskrachten spreekt en voor hen tolkt en naar hun zeggen alles voor hen in orde brengt door met de arbeidskrachten zich naar de gemeentediensten, naar de sociale kas A. te begeven om hen in te schrijven en/ aan te sluiten. De arbeidskrachten vertrouwden hem en geloofden wat hij hen voorspiegelde. Hij verzekerde dat de vennootschap de rekeningen zou betalen en ze zich geen zorgen moesten maken; hij haalde de briefwisseling inzake rekeningen sociale bijdragen bij hen op.

De hierboven geschetste omstandigheden tonen afdoende aan dat eerste beklagde C.M.L.H. slechts een drijfveer had, met name het realiseren van een maximaal geldgewin en dit met een flagrante miskennis van de elementaire rechten van medemensen en hun menselijke waardigheid.

Tevens staat genoegzaam naar recht vast dat de vierde beklagde J.V. hem hierbij onontbeerlijke bijstand verstrekke.

Eerste beklagde C.M.L.H. was vanaf 08.09_2013 officiële zaakvoerder van CM R&B BVBA. Hij is de feitelijke baas van de vennootschap.

Mario C.M.L.H. is de spilfiguur en zet in het kader van deze vennootschap zijn frauduleuze constructie verder. Hij is de grote baas. De beklagde J.V. werd zijn rechterhand in vervanging van beklagde E.D. met opdracht om arbeidskrachten (metsers) vanuit Kroatië naar België té halen om in het kader van de bouwfirma CM R&B BVBA te werken, hij besliste over de samenwerking met de arbeidskrachten, hij bepaalde hun vergoeding per uur, hij bepaalde wie van de arbeidskrachten op welke werf werd tewerkgesteld, hij berekende de prestaties en overhandigde de enveloppen met cash geld en de afrekening.

Zijn vriendin, tweede beklagde C.M. richtte op 02.01.2013 de bouwfirma CM R&B BVBA op. Ze was volledig op de hoogte van de situatie. Ze verrichtte binnen de vennootschap prestaties. Ze beheerde de administratie, ze regelde de uitbetalingen(de enveloppen waarop de uitbetalingen worden vermeld zijn haar handschrift), ze onderhield de contacten met de klanten en indien nodig verleende ze steeds haar medewerking en onontbeerlijke bijstand.

Vierde beklagde is de contactpersoon voor de bouwfirma, hij rekruteert de arbeidskrachten. Hij treedt op als tolk en houdt zich bezig met de organisatie, planning en werfopvolging.

Hij zorgde voor de werving van de werkkrachten en spreekt met hen de arbeidsvoorwaarden af. Blijkens zijn verklaring ontvangen de werkkrachten om de week of veertien dagen voorschotten en een afrekening per vierkante meter bij de realisatie van het project.

Beklaagde J.V. had geen officieel mandaat in de vennootschap maar was feitelijk medezaakvoerder.

De werkkrachten bestempelen hem ook als baas, verantwoordelijk voor de werving en de uitbetaling. Hij was tolk en informeerde de werkkrachten over de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden.

Hij vertaalde voor de arbeidskrachten en vergezelde hen naar de gemeentediensten voor hun inschrijving en naar de sociale verzekeringskas voor hun aansluiting; hij boezemde hen vertrouwen in als "taalgenoot"

Hij zorgde ook- voor de cash uitbetalingen van de vergoeding van de arbeidskrachten door het overhandigen van de enveloppen.

Hij fungeerden als tussenpersoon tussen "de baas" en de arbeidskrachten en verleende op genoemde wijze onontbeerlijke hulp.

Vijfde beklagde G.R.A. was van 17 juni 2014 tot 23 oktober 2014 zaakvoerder bij CM R&B BVBA. Hij zette volgens zijn verklaring zijn werkzaamheden gewoon voort, zij het in het kader van een andere vennootschap

Vijfde beklagde G.R.A. wordt als ploegbaas aangeduid en zorgde voor de uitvoering van de werkzaamheden op de werf.

Hij nam de beslissingen op de werkvloer, gaf uitleg omtrent het te verrichte werk en nam beslissingen omtrent het beëindigen van de werkdag bijvoorbeeld bij slecht weer.

Hij haalde ook de arbeidskrachten op en bracht hen na de werkdag weer thuis. Hij had hiertoe een camionette van de bouwfirma ter beschikking en beschikte over een tankkaart; hij gaf de door de arbeidskrachten gepresteerde werkuren door aan eerste beklagde C.M.L.H.

Vijfde beklagde G.R.A. is er duidelijk van op de hoogte dat er twee weken kosteloos moet worden gewerkt door de arbeidskrachten "als waarborg", dat de sociale bijdragen niet werden betaald, een huurvergoeding per persoon van 225,00 euro op het loon werd ingehouden en er een uurloon van 8 à 9,00 euro werd beloofd. Hij weet ook dat de arbeidskrachten achter hun geld moesten aanzitten.

Hij geeft aan dat bij de beide bouwfirma's de arbeidskrachten als zelfstandigen werkten zodat ze ook 'zaterdags konden werken en niet moesten betaald worden bij slecht weer of andere oorzaken. De betaling van de sociale bijdrage als zelfstandige werd volgens zijn verklaring door de eerste beklagde C.M.L.H. beloofd maar niet uitgevoerd.

Uit het voorgaande blijkt dat de vijfde beklagde G.R.A. zich liet inschakelen in het frauduleus opgezet systeem en onontbeerlijke hulp leverde in de realisatie van het misdrijf "mensenhandel".

Dit geldt evenzo voor de zesde beklagde A.R., de stiefzoon van eerste beklagde C.M.L.H., die vanaf 1 juli 2014 officieel zaakvoerder en meewerkend vennoot was in de vennootschap

CM R&B BVBA. Zoals hij aangeeft in zijn verklaring doet hij het werk van bouwvakker en is hij aanwezig op de werkvloer. Volgens verklaring van K.I komt beklaagde A.R. op verschillende werven en brengt hij materiaal. Werkuren worden door de arbeidskrachten aan hem doorgegeven en hij zorgt ook voor het vervoer van de arbeidskrachten naar de werf en terug waartoe hij over een busje beschikt.

Uit het voorgaande blijkt dat ook de zesde beklaagde A.R. zich liet inschakelen in het frauduleus opgezet systeem en onontbeerlijke hulp leverde in de realisatie van het misdrijf "mensenhandel".

Achtste beklaagde de CM R&B BVBA zou blijkens mededeling in besluiten van eerste beklaagde bij vonnis van de rechtbank van koophandel (?) van 13.09.2016 failliet zijn verklaard met aanstelling van Mrs. H. en W. als curatoren. Een herdaging of een gedinghervatting door de faillissementscuratoren is niet noodzakelijk.

De achtste beklaagde werd regelmatig gedagvaard en werd vertegenwoordigd op de inleidingszitting van 23.06.2016 door een raadsman en nam kennis van de bepaalde conclusietermijnen (art.152 W.Sv.) voor beklaagden op 06.10.2016 en replieken op 08.12.2016.

Art. 182 W. Sv. bepaalt dat de dagvaarding geldig blijft in geval van verdaging van de zaak tot een bepaalde datum of in geval van voortzetting op een bepaalde datum.

Vanaf 1 juli 2014 verricht eerste beklaagde C.M.L.H. zijn bouwactiviteiten niet meer met de M.M W. BVBA maar met de CM R&B BVBA.

Het onderzoek toont aan dat de frauduleuze constructie op identiek dezelfde wijze werd verdergezet in de structuur van de vennootschap CM R&B BVBA na huiszoekingen waaronder bij eerste beklaagde C.M.L.H. en zijn verhoor op 21.10.2014.

Uit geen enkel gegeven blijkt dat de rechtspersoon actief deel nam aan de uitbuiting en ingevolge de door eerste beklaagde opgezette frauduleuze constructie van de wederrechtelijke inkomsten, afkomstig uit de economische uitbuiting, genoot.

Het is uitgesloten dat de achtste beklaagde strafrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld voor het misdrijf wanneer blijkt dat er door beklaagde C.M.L.H. gebruik is gemaakt van de rechtspersoon als een louter instrument om het misdrijf onder de tenlastelegging A.II. uitsluitend in zijn eigen voordeel te plegen.

Bijgevolg wordt de rechtspersoon niet strafrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de tenlastelegging A.II.

In de gegeven omstandigheden komen de aan eerste, tweede, vierde, vijfde en zesde beklaagde ten laste gelegde feiten omschreven onder de tenlastelegging A.II. als basismisdrijf afdoende bewezen voor en dienen deze hen te worden toegerekend.

1.2.2. De verzwarende omstandigheden onder de tenlastelegging A.II.

1.2.2.1. Misbruik van de kwetsbare positie

De nieuwe versie van de verzwarende omstandigheid bepaald in artikel 433septies, 205w. houdt een strengere strafwet in daar in die versie geen bijzondere kwetsbare toestand meer vereist is, maar een kwetsbare toestand volstaat om de strafverzwaring op te lopen. Dit belet evenwel niet dat wanneer de beklaagden misbruik maken van de bijzondere kwetsbare positie waarin de betrokken persoon zich bevindt, beklaagden onder de huidige wet strafbaar blijven.

Deze nieuwe versie van de wet trad in werking op 02.02.2012 zodat de tenlastelegging A.II dient verbeterd.

De onder tenlastelegging A.II opgesomde arbeidskrachten traden in dienst na de wetswijziging inzake de verzwarende omstandigheid van "kwetsbare positie".

Uit het geheel van de in het dossier vervatte gegevens staat vast dat het in casu niet enkel gaat om loutere overtreding van de sociale —en/of vreemdelingenwetgeving, maar ook om een uitbuiting in de economische sfeer waarbij door beklaagden misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie waarin de arbeidskrachten zich bevonden met name een economisch penibele situatie. De arbeidskrachten zijn veelal werkloos in eigen land, hebben hun families te onderhouden . De economische crisis in hun land zet hen ertoe aan om in het buitenland naar tewerkstelling te zoeken waarbij ze ongunstige arbeidsvoorwaarden aanvaardden.

1.2.2.Listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen ...

WETSWIJZIGING

Art.433 septies 3° thans strafbaar gesteld als volgt:

"ingeval het is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog."

Ingevoegd bij wet van 31 mei 2016, *B.S.*, 8 juni 2016

De listige kunstgrepen, het geweld, de bedreigingen en de dwang zoals strafbaar gesteld op het ogenblik van de incriminatieperiode komen de rechtbank niet genoegzaam naar eis van recht bewezen voor.

Geweld, bedreigingen en dwang worden niet bewezen door de loutere verklaringen van een aantal arbeidskrachten nu er geen ondersteuning in objectieve elementen kan worden aangetoond en geweld, bedreigingen en dwang door beklaagden ten stelligste worden tegengesproken in hun verklaringen.

Zoals hiervoor uiteengezet werd er misbruik gemaakt van de lichtgelovigheid en naïviteit van de arbeidskrachten alsook hun gebrek aan kennis omtrent het opgedrongen arbeidsrechtelijk statuut en de consequenties daarvan.

Beklaagden spiegelden hen dingen voor inzake arbeidsvoorwaarden en de betaling van de sociale bijdragen doch er wordt niet aangetoond dat de arbeidskrachten niet naar België zouden zijn gekomen voor deze tewerkstelling als ze dit op voorhand wisten: uit de afgelegde verklaringen van de arbeidskrachten blijkt dat ze ook bleven verder werken eens ze kennis hadden of een vermoeden omtrent hun werkelijk sociaal statuut alhoewel er een duidelijke vrijheid was van komen gaan.

1.2.2.3. Gewoonte

Dat van de feiten een gewoonte werd gemaakt kan al evenzeer bezwaarlijk worden betwist, er is sprake van in totaal 9 arbeidskrachten voor wie de economische uitbuiting wordt bewezen verklaard terwijl uit het strafdossier blijkt dat er een nog groter aantal als zelfstandig werkend vennoot werd aangesloten de voorbije jaren in de genoemde vennootschappen. De verzwarende omstandigheid van gewoonte blijkt uit het aantal arbeidskrachten, de opeenvolging en de regelmaat en komt derhalve bewezen voor.

1.2.2.4. Vereniging

Er was ook naar het oordeel van de rechtbank sprake van een vereniging.

Een vereniging is strafrechtelijk een feitelijk begrip en omvat het zich verbinden met anderen tot een misdadig opzet, waarbij dit samenwerkingsverband als een eenheid naar buiten zal optreden. Een klein aantal personen kan reeds volstaan om een vereniging te vormen, gezien door het bundelen van hun activiteit het sociaal gevaar ontstaat. De vereniging moet geen uitgesproken karakter van bestendigheid vertonen. Het volstaat dat ze een werkelijk bestaan heeft en dat de leden ervan aan elkaar verbonden zijn om te handelen op het geschikte ogenblik.

Het moreel bestanddeel van het misdrijf bestaat in de bewuste wil van de bende lid te zijn. Ieder bendelid moet nochtans niet noodzakelijk op de hoogte zijn en van de volledige samenstelling of organisatie van de bende én van alle doelstellingen ervan.

Op basis van de gegevens in de strafinformatie is ten genoeg van recht bewezen dat beklaagden deel uitmaakte van een vereniging die de uitbuiting van vnl. Bosnisch Kroatische en Bulgaarse arbeidskrachten tot doel had.

Het is duidelijk dat de gepleegde activiteiten niet gebeurden ingevolge de toevallige ontmoeting van een aantal personen doch wel kaderen in een vereniging, georganiseerd onder meer omwille van de specialisatie van ieder van de beklaagden.

Mario C.M.L.H. is de spilfiguur, de organisator van de frauduleuze constructie. Hij is de grote baas.

Hij gaf J.V. in opvolging van beklaagde E.D. opdracht om arbeidskrachten (metsers) vanuit Kroatië naar hier te halen om in zijn bouwfirmate te werken, hij beslist over de samenwerking met de arbeidskrachten, hij bepaalt hun vergoeding, hij bepaalt wie van de arbeidskrachten op welke werf wordt tewerkgesteld, hij berekent de prestaties en overhandigt de enveloppen met cash geld en maakt de afrekeningen en facturen.

Zijn vriendin, tweede beklagde C.M. richtte op 02.01.2013 de bouwfirma CM R&B BVBA op en beheerde de administratie, ze regelde de uitbetalingen en onderhield de contacten met de klanten, ze had volmachten op de bankrekeningen. Ze verzocht volgens verklaring van G. hem documenten te ondertekenen in verband met het zaakvoederschap en de overgang naar de bouwfirma CM R&B BVBA. Ze verstreekte hem uitleg omtrent zijn functie.

Vierde beklagde ving de arbeidskrachten bij hun aankomst op, zorgde voor de huisvesting, vertaalde, vergezelde hen naar de gemeentediensten en de sociale verzekeringskas en zorgde ook voor de cash uitbetalingen van de vergoeding van de arbeidskrachten door het overhandigen van de enveloppen.

Hij was tussenpersoon tussen "de bazen" en de arbeidskrachten.

Vijfde beklagde G.R.A. was ploegbaas en zorgde voor de uitvoering van de werkzaamheden op de werf. Hij haalde ook de arbeidskrachten op en bracht hen na de werkdag weer thuis. Hij had hiertoe een camionette van de bouwfirma ter beschikking en beschikte over een tankkaart; hij gaf de door de arbeidskrachten gepresteerde werkuren door aan eerste beklagde C.M.L.H.

Hij verstreekte uitleg aan de metsers op de werkvloer en bepaalde de duur van de arbeidsdag.

Hij zorgt voor de uitvoering van het misdrijf onder de tenlastelegging A.II. op de werkvloer.

Dit geldt evenzo voor de zesde beklagde A.R., de stiefzoon van eerste beklagde C.M.L.H., die vanaf 1 juli 2014 officieel zaakvoerder en meewerkend vennoot was in de vennootschap CM R&B BVBA. Zoals hij aangeeft in zijn verklaring doet hij het werk van bouwvakker en is hij aanwezig op de werkvloer. Volgens verklaring van K.I. komt beklagde A.R. op verschillende werven en brengt hij materiaal. Werkuren worden door de arbeidskrachten aan hem doorgegeven en hij zorgt ook voor het vervoer van de arbeidskrachten naar de werf en terug waartoe hij over een busje beschikt.

1.3. Tenlastelegging B

De beklagden onder de tenlastelegging B.I en B.II worden ervan verdacht als dader of mededader op de data aangeduid onder de respectievelijke tenlasteleggingen witwasverrichtingen gepleegd te hebben in de zin van art. 505, eerste lid, 2°, het in bezit, bewaring of beheer nemen, 3°, daden van omzetten of overdragen, en 4° Sw., daden van verheling of verhulling (zie hierna).

1.3.1. Tenlastelegging B.I.

Het basismisdrijf waaruit de illegale vermogensvoordelen rechtstreeks, of de goederen en waarden die ervan in de plaats zijn gesteld of de inkomsten uit belegde voordelen zijn verkregen, hoeft zelf niet te worden omschreven, laat staan bewezen te zijn.

Het volstaat dat de wederrechtelijke herkomst of oorsprong van de zaken is bewezen evenals de onvermijdelijke kennis die de beklagde daarvan had of diende te hebben, zonder dat vereist is dat de rechter het precieze misdrijf kent, op voorwaarde dat hij op grond van de feitelijke gegevens elke rechtmatige herkomst of oorsprong kan uitsluiten.

De strafrechter beoordeelt daarbij onaantastbaar de bewijswaarde van de gegevens waarover de partijen tegenspraak konden voeren. (zie B.M in X., Postal Memorialis — 224 - 1 december 2012, W90 - 15)

Door het openbaar ministerie wordt het onderliggende misdrijf niet aangeduid of gethematiseerd.

Het onttrekken van fondsen aan de vennootschap wordt vermeld in het P.V. 4796/2014 FGP Tongeren ECOFIN.

Er is een verslag van onderzoek van de cel voor financiële informatieverwerking van 31.07.2014 waarbij voor de rekening (...) tussen 01.01.2013 en 28.05.2014 ondermeer als opmerkelijke crediteringen vermeld : overschrijvingen van de rekening M.M. W. BVBA voor 320.380,00 euro en stortingen in contanten 56.400,00 euro.

In haar verhoor van 21.10.2014 werd tweede beklaagde C.M. geconfronteerd met de creditering van haar rekening door stortingen in contanten voor een totaal bedrag van 56.400,00 euro zonder haar te confronteren met de verschillende tijdstippen waarop de onderscheiden stortingen gebeurden. (tenlastelegging B.I.)

Ze verzocht om inzage in de diverse uittreksels om uitleg te kunnen verstrekken. Verder onderzoek werd dienaangaande niet meer gevoerd. De beklaagde werd niet opnieuw gehoord.

Het is inderdaad zo dat de beklaagde een zekere bewijslast, of een aanvoeringslast, wordt opgelegd, namelijk om aannemelijk te maken dat er sprake kan zijn van een rechtmatige oorsprong, hetgeen ze bij besluiten van 08.12.2016 doet en waaromtrent ook stukken worden bijgebracht.

Ze geeft hierin aan dat de verrichtingen gebeurden tussen haar rekening en de zakenrekening van de vennootschap en verkeerdelijk werden opgenomen in de rekening-courant van M.M W. BVBA en dus geregistreerde opnemingen via de rekening-courant betreffen die door de curatoren van de gefailleerde vennootschap M.M. W. BVBA werden teruggevorderd en aan hen toegekend bij vonnis van 02.11.2016 van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Tongeren waartegen beroep.

Volgens haar blijkt hieruit dat de gelden een legale herkomst hebben.

Vooreerst blijkt uit de door tweede beklaagde neergelegde stukken dat ze in 2013 32.090,00 euro uit de rekening-courant nam.

Daarenboven besluit het verslag CFI dat kan worden aangenomen dat de creditomzet van de vennootschapsrekening voornamelijk werd gevormd door het gebruik van illegale buitenlandse werknemers die economisch werden uitgebuit. (416.418,88 euro)

Door de creditering van de persoonlijke rekening van tweede beklaagde ondermeer door stortingen in contanten van 56.400,00 euro in contanten wordt duidelijk dat de in de tenlastelegging B.I. vermelde bedragen voortkomen uit mensenhandel en de fondsen (illegale vermogensvoordelen) aan de vennootschap werden onttrokken. De hiervoor besproken

verrichtingen betreffen alle handelingen waarbij gelden overgedragen of omgezet en verheeld of verhuld werden, doordat zij creditverrichtingen in contanten boekt.

Tweede beklaagde C.M. wist heel goed wist dat de gelden onder deze verrichtingen een illegale oorsprong hadden. Dit blijkt onder meer uit hetgeen hiervoor werd uiteengezet inzake de illegale oorsprong van de gelden op de vennootschapsrekening M.M. W. BVBA, het gebruik (misbruik) van de vennootschapsstructuur en de betrokkenheid van C.M. bij de tenlasteleggingen A.I. en A.II.

Het materiële zowel als het morele bestanddeel van de witwasmisdrijven onder de tenlastelegging B.I. zijn gelet op het voorgaande naar genoegen van recht vastgesteld in hoofde van COFANO.

1.3.2. Tenlastelegging B.II.

De akte van aanhangigmaking moet aangeven welke precieze feiten ten laste worden gelegd zodat de beklaagde zich daartegen kan verdedigen.

Wanneer op grond van de omschrijving van een bepaald feit in de akte van aanhangigmaking uit het dossier niet op te maken is welk precies feit bedoeld wordt, is het de rechtbank niet mogelijk te bepalen welk feit bij haar aanhangig is en kan zij de beklaagde niet veroordelen.

Wanneer de omschrijving van het feit wel is bepaald, maar niet voldoende nauwkeurig is, en het niet op te maken is welk precies feit bedoeld wordt, is het de rechtbank evenmin mogelijk te bepalen welk feit bij haar aanhangig is en kan zij de beklaagde niet veroordelen.

De rechtbank gaf aan de partijen daarvan kennis geven met het oog op mogelijke precisering.

Ter zitting van 05.01.2017 antwoordde het Openbaar Ministerie uitgenodigd tot precisering van de tenlastelegging B.II. dat ze zich naar de wijsheid van de rechtbank gedroeg voor wat deze tenlastelegging betreft.

De rechtbank stelt aldus vast dat niet gespecificeerd wordt wat er precies bedoeld wordt met "de volgende verrichtingen" waarbij een lijst van 6 biz van bewegingen tussen twee data wordt gevoegd.

Evenmin wordt de gepreciseerd "ingevolge voormelde verrichtingen werd een bedrag van minstens 320.380,00 euro witgewassen".

Het is niet duidelijk welke concrete feiten (welke verrichtingen, welke geldsom, welke data, tussen welke rekeningen) hiermede beoogd warden.

Door de onduidelijke en derhalve gebrekkige omschrijving van de telastlegging, is het geenszins klaar welke concrete gedraging (of gedragingen) er precies aan de beklaagden onder de tenlastelegging B.II. ten laste worden gelegd.

De rechtbank is derhalve niet in de mogelijkheid de schuld van de beklaagden aan het hen ten laste gelegde feit (of aan de hen ten laste gelegde feiten?) te beoordelen.

Eerste, tweede, zevende en achtste beklaagden worden dan ook vrijgesproken van voormelde tenlastelegging.

De rechtbank moet uiteraard weten over welke feiten zij precies moet oordelen in het kader van haar "saisine" en mag zichzelf niet adiëren voor andere feiten dan deze die vervat zijn in de akte van aanhangigmaking; anders zou hij zich immers inlaten met de uitoefening van de strafvordering, wat haar niet toekomt.

1.4. Tenlasteleggingen C tot en met F

De feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C t/m F komen naar het oordeel van de rechtbank in hoofde van eerste tot en met zesde beklaagde wei degelijk genoegzaam naar eis van recht bewezen voor op basis van de gegevens van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter terechtzitting.

Voor wat de specifiek sociaalstrafrechtelijke inbreuken betreft, verwijst de rechtbank naar de processen-verbaal opgemaakt door de sociale inspectiediensten.

Alhoewel de bijzondere bewijswaarde van deze P.V.'s, nl. tot bewijs van het tegendeel, zich niet uitstrekt tot de erin vervatte deducties, worden deze deducties in casu door de rechtbank wel degelijk bijgetreden, zodat ook de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen C t/m F ten genoeg van recht bewezen voorkomen op basis van het geheel van de strafinformatie, getoetst aan de behandeling van de zaak ter. terechtzitting.

Alle betreffende werknemers werden verhoord evenals de beklaagden omtrent deze tenlasteleggingen.

Er moet dan ook worden geoordeeld dat eerste beklaagde in werkelijkheid de werkgever van de arbeidskrachten was, dat tweede, derde, vierde, vijfde en zesde beklaagde, deelachtig waren aan het werkgeversgezag zij het beperkt in tijd en plaats. (zie hiervoor reeds uiteengezet wat de rol van de beklaagden was onder de basistenlastelegging A evenals bij de verzwarende omstandigheid van de vereniging).

De rechtbank benadrukt nogmaals dat het strafdossier voor de periode van tenlastelegging 4 oktober 2011 tot 01.07.2014 geen voldoende elementen bevat ten aanzien van zesde beklaagde dat hij op dat ogenblik reeds deelachtig was aan het werkgeversgezag zodat hij voor de tenlasteleggingen C tot en met F tijdens genoemde periode wordt vrijgesproken hetzij de tenlasteleggingen C.I.a.1 tot en met C.I.a.19, D.I.a.1 tot en met D.I.a.19, E.I.a.1 tot en met E.I.a.19 en F.I.a.1 tot en met F.I.a.17.

Werkgever' is diegene die, onder zijn gezag, werknemers tewerkstelt, in casu eerste beklaagde C.M.L.H., ongeacht de vraag of dit al dan niet gebeurt door middel van een arbeidsovereenkomst. Uit de door de sociale inspectie beschreven feitelijke verhoudingen blijkt het bestaan van een gezagsverhouding (inclusief leiding en toezicht), waarbij arbeidsprestaties werden geleverd door de buitenlandse arbeidskrachten tegen betaling van een overeengekomen loon.

Met de begrippen 'aangestelde of lasthebber' in de sociale wetgeving worden personen bedoeld die een zekere leiding uitoefenen of over een zeker gezag beschikken waarover tweede tot en met zesde., beklaagde beschikten zoals uiteengezet.

De sociaalstrafrechtelijke inbreuken zijn zevende en achtste beklaagde als rechtspersoon niet toerekenbaar. Ze kunnen niet zonder meer als werkgever beschouwd worden.

Eerste beklaagde C.M.L.H. stelde de frauduleuze constructie op en verrijkte zich samen met tweede beklaagde C.M. op de kap van de illegale tewerkstelling en het zwartwerk door gebruik te maken van de vennootschapsstructuur.

2. Straftoemeting

Algemeen

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van beklaagden telkens de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. telkens slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hen aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit ondermeer hun strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en huidige arbeidssituatie voor zover bekend.

De door de beklaagden op de sociale reglementering gepleegde inbreuken zijn objectief gezien ernstig. De rechten van de betrokken werknemers werden geschaad en de mogelijkheid tot zwartwerk en het niet betalen van sociale bijdragen werd geschapen. Bovendien werd het opbouwen van rechten op sociale prestaties verhinderd en werden controlemechanismen verstoord.

Dergelijke inbreuken op het arbeidsrecht en het sociaal zekerheidsrecht ondermijnen het stelsel van de sociale bescherming zelf en moeten dan ook passend worden bestraft.

Het gaat om een bewust opgezette frauduleuze constructie waarbij beklaagden er niet voor terugschrikten Bosnisch Kroatische en Bulgaarse arbeidskrachten als schijnzelfstandigen tewerk te stellen. Mensen met in een precaire sociale toestand, wiens tewerkstellingsvoorwaarden verbeteren ten aanzien van deze in het land van herkomst, zijn gemakkelijke slachtoffers voor economische uitbuiting.

Door zo te handelen maken de beklaagden daarenboven het voeren door de bevoegde overheid van een beleid op het vlak van de tewerkstelling van vreemdelingen onmogelijk. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuken de deur wijd opengezet voor het

niet betalen van sociale zekerheidsbijdragen en belastingen in het algemeen, waardoor de concurrentie tegenover ondernemers die de reglementering wel respecteren, wordt vervalst.

De feiten van mensenhandel zijn uitermate ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid in hoofde van de beklaagden. Van de uitzichtloze situatie waarin de werknemers zich in hun thuisland bevonden werd schaamteloos misbruik gemaakt, zij werden tegen een schamel loon tewerkgesteld in mensenwaardige condities en genereerden voor de beklaagden abnormaal profijt. De activiteiten zijn maatschappelijk ook sterk ontwrichtend en vereisen een krachtdadig, scherp afkeurend signaal.

Eerste beklagde C.M.L.H.

Eerste beklagde is zonder meer de hoofdverantwoordelijke, de spilfiguur, die alles orkestreerde, uitdacht en die de touwtjes strak in handen hield. Hij is de zaakvoerder in de vennootschappen en/of dient te worden beschouwd als (feitelijk) zaakvoerder, belast met het werkgeversgezag en wist goed waar hij mee bezig was.

Zijn strafregister is ook niet langer gunstig en vermeldt reeds ernstige veroordelingen waaronder een gevangenisstraf van 7 jaar en 3 maanden.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn passend en noodzakelijk teneinde de maatschappij te beschermen en teneinde eerste beklagde het ontoelaatbare van zijn handelwijze te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

Tweede beklagde C.M.

De rol van tweede beklagde moet niet worden onderschat ook al houdt ze voor er niets mee te maken te hebben. Officieel was ze telkenmale de oprichtster van de vennootschappen, bekleedde officieel mandaten in de vennootschappen of behield ze toch nog volmachten over de vennootschapsrekeningen wanneer haar mandaat beëindigd was zodat ze gelden van de vennootschapsrekeningen kon versluizen naar persoonlijke rekeningen.

Ze regelde de financiële aspecten in de structuur van de vennootschappen.

Zij was de vriendin van eerste beklagde en dient eveneens als feitelijk zaakvoerder, belast met het werkgeversgezag te worden beschouwd. Ook zij wist goed wat zij deed en verrijkte zich bewust op de kap van de Bosnisch Kroatische en Bulgaarse arbeidskrachten.

Het strafregister van tweede beklagde is nog blanco maar gezien de aard en de ernst van de in hoofde van beklagde bewezen verklaarde feiten is het niet gepast om haar het voordeel van uitstel van de straf te verlenen.

Hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn passend en noodzakelijk teneinde de maatschappij te beschermen en teneinde tweede beklagde het ontoelaatbare van haar handelwijze te doen inzien en haar van recidive te weerhouden.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

Derde beklagde E.D.

De rechtbank stelt de wettelijke herhaling in hoofde van beklagde vast in dit dossier. Er ligt een regelmatig afschrift voor van het arrest van het hof van beroep te Antwerpen, met attest van kracht van gewijsde. De thans bewezen verklaarde feiten werden binnen de vijf jaar gepleegd voordat hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

De rol van derde beklagde als tussenpersoon tussen "de bazen" en de Bosnisch Kroatische en Bulgaarse arbeidskrachten was duidelijk ondergeschikt aan die van eerste en tweede beklagde, doch was wel degelijk cruciaal, met name op het vlak van de rekrutering, toelichting van arbeidsvoorwaarden, begeleiding bij de aansluiting bij de sociale verzekeringskas, inschrijving bij de gemeente, huisvesting, in ontvangst nemen van gewerkte uren, cash uitbetaling van de arbeidskrachten en de werfopvolging, te meer daar hij ook als tolk fungeerde.

Het strafregister van derde beklagde is zeer uitgesproken ongunstig en vermeldt benevens een veroordelingen door de politierechtbank reeds een eerdere correctionele veroordeling voor mensenhandel.

Derde beklagde is zonder meer uitermate hardleers.

Hij verkeert ook niet langer in de voorwaarden om zonder meer een straf met uitstel te krijgen én bevindt zich in staat van wettelijke herhaling.

Enkel de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn passend en noodzakelijk teneinde de maatschappij te beschermen en teneinde derde beklagde het ontoelaatbare van zijn handelwijze te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

Vierde beklagde J.V.

De rol van derde beklagde als tussenpersoon tussen "de bazen" en de Bosnisch Kroatische en Bulgaarse arbeidskrachten was duidelijk ondergeschikt aan die van eerste en tweede beklagde, doch was wel degelijk cruciaal, met name op het vlak van de rekrutering, toelichting van arbeidsvoorwaarden, begeleiding bij de aansluiting bij de sociale verzekeringskas, inschrijving bij de gemeente, huisvesting, in ontvangst nemen van gewerkte

uren, cash uitbetaling van de arbeidskrachten en de werfopvolging, te meer daar hij ook als tolk fungeerde.

Het strafregister van derde beklaagde is nog zeer gunstig maar gezien de aard en de ernst van de in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten is het niet gepast om hem het voordeel van uitstel van de straf te verlenen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn passend en noodzakelijk teneinde de maatschappij te beschermen en teneinde vierde beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelwijze te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

Vijfde beklaagde G.R.

De rechtbank kan niet ingaan op de vraag tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling omdat dit bij de beklaagde zou leiden tot een onvoldoende bewustwording van de zwaarwichtigheid van de door hem gepleegde feiten. De straftoemeting dient niet alleen de vergeldingsbehoefte te dienen, maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken. Er valt overigens niet in te zien hoe de hierna bepaalde straf de sociale reclassering van de beklaagde in het gedrang zou kunnen brengen in een mate die buiten verhouding zou staan met de ernst van de feiten.

Vijfde beklaagde draagt evenzeer verantwoordelijkheid.

Hij liet zich inschakelen én verleende jarenlang onontbeerlijke bijstand in activiteiten die zonder meer verwerpelijk te noemen zijn.

Het strafregister van vijfde beklaagde is nog blanco maar gezien de aard en de ernst van de in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten is het niet gepast om hem het gevraagde voordeel van uitstel van de straf te verlenen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn passend en noodzakelijk teneinde de maatschappij te beschermen en teneinde vijfde beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelwijze te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklaagde tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

Zesde beklaagde A.R.

Zesde beklaagde draagt evenzeer verantwoordelijkheid.

Hij liet zich na zijn leercontract officieel inschakelen in activiteiten die zonder meer verwerpelijk te noemen zijn en nam als stiefzoon van eerste beklaagde een gedeelte van het

werkgeversgezag als ploegbaas eh diegene die de uren van de arbeidskrachten noteert, hen naar de werf vervoert, de werven opvolgt en controleert en materiaal aanbrengt en de uitbetalingen van de lonen verricht.

Het strafregister van zesde beklaagde is nog blanco maar gezien de aard en de ernst van de in hoofde van beklaagde bewezen verklaarde feiten is het niet gepast om hem het gevraagde voordeel van uitstel van de straf te verlenen.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn passend en noodzakelijk teneinde de maatschappij te beschermen en teneinde zesde beklaagde het ontoelaatbare van zijn handelwijze te doen inzien en hem van recidive te weerhouden.

De vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Overeenkomstig artikel 433novies Sw. wordt beklaagde tevens ontzet uit de rechten in artikel 31, eerste lid Sw., zulks voor een termijn van vijf jaar.

3. Verbeurdverklaringen

Het openbaar ministerie legde op 09.11.2016 een vordering inzake goederen en waarden neer met een verzoek tot bijzondere verbeurdverklaring.

De rechtbank verklaart overeenkomstig art. 505 Sw. verbeurd de som van 56.400,00 euro zijnde het wiggewassen bedrag ingevolge tenlastelegging B.I. ten aanzien van tweede beklaagde C.M.

Het openbaar ministerie vordert ten aanzien van de overige beklaagden de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen bekomen uit de feiten van de bewezen tenlasteleggingen.

Het openbaar ministerie werd uitgenodigd tot toelichting en nadere precisering van de door haar gevorderde bedragen waarvan de verbeurdverklaring wordt gevorderd nu de nota daaromtrent niets stipuleert.

Het feit dat de rechtbank de geldwaarde van de vermogensvoordelen ex aequo et bono kan ramen en die waarde kan verbeurdverklaren, verplicht haar niet over te gaan tot de verbeurdverklaring van vermogensvoordelen waarvan zij onaantastbaar oordeelt dat zij, alhoewel zij onmiskenbaar bestaan, onvoldoende te begroten zijn.

Ook een begroting *ex aequo et bono* van vermogensvoordelen vereist immers, om niet willekeurig te zijn, dat het strafdossier voldoende gegevens bevat om zo nauwkeurig mogelijk de omvang van die voordelen te bepalen.

Het strafdossier bevat een verslag CFI van 31.07.2014, opgesteld voor het faillissement van de M.M. W. BVBA met verwijzing naar een verdachte creditomzet op deze vennootschapsrekening voor een bedrag van 416.418,88 euro. Tevens zijn er onderzoeksverslagen van de sociale inspectie met een berekening van het loon voor 15 arbeiders waarvan geen aangifte werd gedaan bij de RSZ voor een bedrag van 88.496,58 euro

voor CM RENTING en BUIDING BVBA en voor de werknemers bij BVBA M en M WONINBOUW BVBA voor een bedrag van 323.346,50 euro.

Verder financieel onderzoek, inzage boekhoudkundige stukken (voorzover voorhanden), analyses van de bankrekeningen, verder onderzoek naar het onttrekken van vennootschapsgoederen enz. werden niet uitgevoerd. De rechtbank stelt ook vast dat wanneer bepaalde bankinstellingen niet antwoorden op de bankvordering er verder geen initiatief wordt genomen.

Bij de beoordeling of het strafdossier voldoende gegevens bevat om met het oog op een begroting ex aequo et bono zo nauwkeurig mogelijk de omvang van de vermogensvoordelen te bepalen heeft de rechtbank zich niet beperkt tot de gegevens opgenomen in de door artikel 43bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bedoelde vordering van het openbaar ministerie, maar dient zij rekening gehouden met alle beschikbare elementen van het strafdossier en moeten vaststellen dat op basis hiervan zelfs een cijfermatige berekening ex aequo et bono niet mogelijk is en de vordering strekkende tot bijzondere verbeurdverklaring als ongegrond dient te worden afgewezen.

4. Vrijwillige tussenkomst

Bij verzoekschrift neergelegd ter zitting op 05.01.2017 kwam R.O. vrijwillig tussen en verzocht ze de vrijgave te bevelen van de spaarrekening 973-0924-402-26 en de teruggave van het in beslag genomen tegoed van 8.108,32 euro.

Dit verzoek wordt afgewezen.

Uit de gegevens van het strafdossier blijkt vooreerst dat de onderzoeksrechter MEESEN op 16.12.2014 reeds de beslissing nam om de bewuste rekening vrij te geven aangezien de rekening onder meer werd gebruikt voor het ontvangen van het kindergeld.(stuk 300 - kaft II)

Anderzijds kan een derde enkel tussenkomen in een strafproces wanneer de strafrechter bij wie de zaak aanhangig is tezelfdertijd met de beslissing van een straf ten aanzien van de beklaagde een veroordeling, sanctie of een andere maatregel ten aanzien van de derde neemt.

OP BURGERUJK GEBIED

1.

De burgerlijke partij **het FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL** vordert eerste tot en met achtste beklaagden solidair te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding, materieel en moreel vermengd, van 2.500,00 euro, meer gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding van 780,00 euro.

De rechtbank verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering inzoverre gericht tegen zevende en achtste beklaagde gezien de vrijspraak van de vennootschappen voor de tenlasteleggingen onder AI en AII.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor in zoverre tegen de overige beklaagden gericht op basis van de tenlasteleggingen A.I. en A.II.

De respectievelijk bewezen verklaarde tenlasteleggingen in hoofde van beklaagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en eerste tot en met zesde beklaagde, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten.

De rechtbank kent hiervoor een symbolische vergoeding van 1,00 euro toe.

De materiële schade wordt door de burgerlijke partij niet mathematisch berekend.

In die omstandigheden begroot de rechtbank de geleden schade in totaliteit op een bedrag van 1,00 euro ex aequo et bono, materieel en moreel vermengd, meer de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding van 780,00 euro.

2.

De burgerlijke partijen R.H., O.R., O.S. en S.D vorderen eerste, tweede, derde, vijfde, zesde, zevende én achtste beklaagde solidair te veroordelen tot betaling aan elk van hen van een schadevergoeding, materieel begroot op 1,00 euro provisioneel en moreel elk 2.500,00 euro, meer de vergoedende en de gerechtelijke intresten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding.

De rechtbank verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering gericht tegen zevende en achtste beklaagde gezien de vrijspraak van de vennootschappen voor de tenlasteleggingen en deze gericht tegen zesde beklaagde gezien de vrijspraak voor de tenlasteleggingen waarop de vordering werd geënt.

De vordering van deze burgerlijke partij is tijdig, regelmatig naar vorm en komt derhalve ontvankelijk voor in zoverre tegen de overige beklaagden gericht op basis van de in hun hoofde bewezen tenlasteleggingen.

De respectievelijk bewezen verklaarde tenlasteleggingen in hoofde van eerste, tweede, derde, vijfde en zesde beklaagden staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door deze burgerlijke partij werden geleden en eerste tot en met zesde beklaagde, als enigen aansprakelijk voor de geleden schade, zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Nopens de morele schade merkt de rechtbank op dat deze schade per definitie onherstelbaar is, en de vergoeding uit dien hoofde daarom slechts een vorm van troost, een 'compensatie' die tot doel heeft de pijn, de smart of enig ander moreel leed te lenigen. Voor de begroting van de geldelijke compensatie voor morele schade is het quasi onmogelijk om deze vergoeding te meten naar de reële inhoud en de omvang van de schade. Geen enkele rechter heeft immers het vermogen om deze delicate menselijke schade die zich afspeelt in het hart en de geest van mensen te lenigen of accuraat in geld te begroten. De rechtbank laat zich dan ook leiden door wat zij redelijk en billijk acht.

De materiële schade wordt aan door de burgerlijke partij toegekend zoals gevorderd ten bedrage van 1,00 euro provisioneel.

De rechtbank begroot de geleden morele schade op een bedrag van 500,00 euro ex aequo et bono.

Beide bedragen te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding.

WETTELIJKE BEPALINGEN

Er werd rekening gehouden met volgende wettelijke bepalingen:

Wetboek strafvordering: art. 162, 162bis, 185, 186, 190, 191, 194

Strafwetboek: art. 25, 31, 38, 40, 56, 65, 66, 433quinquies, 433septies, 433 novies, 505

Inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het K.B. van 5 november 2002 met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996, strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010

Inbreuk op artikel 234, § 1, r van het SSW, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010, strafbaar gesteld door artikel 234, §1, 1° van het SSW

Inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 en op artikel 33 §2, eerste lid van het KB van 28 november 1969, strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 1° van het SSW, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het SSW

Inbreuk op de artikelen 4, §1, eerste lid en 5 van de wet van 30 april 1999 strafbaar gesteld door artikel 175 §2, 1ste lid, 1° en 2de lid van het sociaal strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010

Gerechtelijk wetboek: art. 92, 1022

Burgerlijk wetboek: art. 1382

Artikel 4 lid 2 van de wet van 13.04.2005

K.B. 28.12.1950 art. 91, r lid gewijzigd bij het K.B. 11.12.2001

Art. 29 van de wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de wet van 22.04.2003 en het K.B. van 19.12.2003 en het K.B. van 31.10.2005

Wet van 05.03.1952 art. 1 gewijzigd bij de wet van 24.12.1993

Wet 15/06/1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41

De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **op tegenspraak** ten aanzien van eerste tot en met zesde beklagde en **bij verstek** ten aanzien van zevende en achtste beklagde.

Verbeterd en actualiseert de tenlastelegging A.

Te Maasmechelen en elders in het gerechtelijk arrondissement Limburg, afdeling Tongeren en bij samenhang elders in het Rijk,

- A.** Bij inbreuk op artikel 433 quinquies §1,3°Sw., zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, zijnde de aanwerving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van personen, de wisseling of de overdracht van de controle over hun teneinde deze personen aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij hun toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare positie waarin de personen verkeerde ten gevolge van hun onwettige of preciaire administratieve toestand, hun preciaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken; met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldigen de hoedanigheid van leidend persoon hadden of niet, namelijk ten aanzien van:....

Op strafgebied

Eerste beklagde C.M.L.H.

Verklaart de beklagde NIET SCHULDIG aan het hem ten laste gelegde feit onder B.II en spreekt hem hiervan vrij met kosten ten laste van de Belgische staat.

Verklaart beklagde SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten:

- A.I. zoals verbeterd met uitzondering van de verzwarende omstandigheid van het misbruik van de kwetsbare positie voor C.M. en N.B. en de omstandigheid dat het misdrijf A.I. zoals verbeterd gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;

- "A.II. zoals verbeterd met uitzondering van de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- C.I.a.1 tot en met C.I.a.19 C.11.1 tot en met D.I.a.1 tot en met D.I.a.19, D.I.b.1 tot en met D.1.b.9, E.I.a.1 tot en met E.I.a.19, E.1.b.1 tot en met E.I.b.9, F.I.a.1 tot en met F.I.a.17, F.I.b.1 tot en met F.I.b.9.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf van 3 jaar** en tot een geldboete van 2.000,00 euro door verhoging met opdecimen gebracht op **12.000,00 euro**, 28 maal toegepast zijnde zoveel keer als er slachtoffers zijn ingevolge art. 433 septies Sw., zijnde **336.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 405w. bepaald wordt op **drie maanden**.

Ontzet de beklaagde uit de rechten in art.31, eerste lid Sw. vermeid , voor een termijn van vijf jaar, overeenkomstig art.433 novies §1 Sw.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van 51,20 euro.

Veroordeelt beklaagde tot 118e van de kosten van de publieke vordering, in totaal voor hem begroot op de som van **38,57 euro**.

Tweede beklaagde C.M.;

Verklaart de beklaagde NIET SCHULDIG aan het haar ten laste gelegde feit onder 8.11 en spreekt haar hiervan vrij met kosten ten laste van de Belgische staat,

Verklaart beklaagde SCHULDIG aan de haar ten laste gelegde feiten:

- A.I. zoals verbeterd met uitzondering van de verzwarende omstandigheid van het misbruik van de kwetsbare positie voor C.M. en N.B.en de omstandigheid dat het misdrijf A.I. zoals verbeterd gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- A.II zoals verbeterd met uitzondering van de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog

- Bi.
- C.I.a.1 tot en met C.I.a.19 , C.f.b.1 tot en met C.I.b.9, D.f.a.1 tot en met D.f.a.19, D.I.b.1 tot en met D.I.b.9, E.I.a.1 tot en met E.1.a.19, E.I.b.1 tot en met E.1.b.9, F.1.a.1 tot en met F.I.a.17, F.I.b.1 tot en met F.1.b.9

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf van 3 jaar** en tot een **geldboete** van 2.000,00 euro door verhoging met opdecimen gebracht op **12.000,00 euro**, 28 maal toegepast zijnde zoveel keer als er slachtoffers zijn ingevolge art. 433 septies Sw., zijnde **336.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Sw. bepaald wordt op **drie maanden**.

Verklaart verbeurd de som van **56.400,00 euro** in toepassing van art.505 Sw.

Ontzet de beklaagde uit de rechten in art.31, eerste lid Sw. vermeld, voor een termijn van vijf jaar, overeenkomstig art.433 novies §1 Sw.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **51,20 euro**.

Veroordeelt beklaagde tot 118e van de kosten van de publieke vordering, in totaal voor hem begroot op de som van **38,57 euro**.

Derde beklaagde E.D.:

Stelt de wettelijke herhaling vast.

Verklaart beklaagde SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten :

- A.I. zoals verbeterd met uitzondering van de verzwarende omstandigheid van het misbruik van de kwetsbare positie voor C.M. en N.B. en de omstandigheid dat het misdrijf A.I. zoals verbeterd gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- C.II.1 tot en met C.11.19,D.11.1 tot en met D.11.19,E.11.1 tot en met E.II.19, F.11.1 tot en met F.11.17.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar** en tot een geldboete van 2.000,00. euro door verhoging met opdecimen gebracht op **12.000,00 euro**, 19 maal toegepast zijnde zoveel keer als er slachtoffers zijn ingevolge art.433 septies Sw., zijnde **228.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Sw. bepaald wordt op **drie maanden**.

Ontzet de beklaagde uit de rechten in art.31, eerste lid Sw. vermeld , voor een termijn van vijf jaar, overeenkomstig art.433 novies §1 Sw.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan dé occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **51,20 euro**.

Veroordeelt beklaagde tot 118e van de kosten van de publieke vordering, in totaal voor hem begroot op de som van **38,57 euro**.

Vierde beklaagde J.V.:

Verklaart beklaagde SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten :

- A.II zoals verbeterd met uitzondering van de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- C.III.1 tot en met C.111,9, D.III.1 tot en met D.III.9,E.111.1 tot en met E.III.9, F.III.1 tot en met F.III.9.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf** van **2 jaar** en tot een geldboete van 1.500,00 euro door verhoging met opdecimen gebracht op **9.000,00 euro**, 9 maal toegepast zijnde zoveel keer als er slachtoffers zijn ingevolge art.433 septies Sw., zijnde **81.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Sw. bepaald wordt op **drie maanden**.

Ontzet de beklaagde uit de rechten in art.31, eerste lid Sw. vermeld , voor een termijn van vijf jaar, overeenkomstig art.433 novies §1 Sw.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **51,20 euro**.

Veroordeelt beklagde tot 1/8e van de kosten van de publieke vordering, in totaal voor hem begroot op de som van **38,57 euro**.

Vijfde beklagde G.R.:

Verklaart beklagde SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten :

- A.I. zoals verbeterd met uitzondering van de verzwarende omstandigheid van het misbruik van de kwetsbare positie voor C.M. en N.B. en de omstandigheid dat het misdrijf A.I. zoals verbeterd gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- A.II zoals verbeterd met uitzondering van de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- C.I.a.1 tot en met C.I.a.19 , C.I.b.1 tot en met C.I.b.9, D.I.a.1 tot en met D.I.a.19, D.I.b.1 tot en met D.I.b.9, E.I.a.1 tot en met E.I.a.19, E.I.b.1 tot en met E.I.b.9, F.I.a.1 tot en met F.I.a.17, F.I.b.1 tot en met F.I.b.9.

Veroordeelt beklagde voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf van 18 maanden** en tot een geldboete van 1.000,00 euro door verhoging met opdecimen gebracht op **6.000,00 euro**, 28 maal toegepast zijnde zoveel keer als er slachtoffers zijn ingevolgt art.433 septies Sw., zijnde **168.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Sw. bepaald wordt op **drie maanden**.

Ontzet de beklagde uit de rechten in art.31, eerste lid Sw. vermeld • voor een termijn van vijf jaar, overeenkomstig art 433 novies §1 Sw.

Achtste beklagde CM R&B BVBA:

Verklaart de beklagde NIET SCHULDIG aan de haar ten laste gelegde feiten:

- A.II. zoals verbeterd;
- B.II;

- C.III.1 tot en met C.III.9, D.III.1 tot en met D.III.9, E_III.1 tot en met E.III.9, F.III.1 tot en met F.III.9.

En spreekt haar hiervan vrij met de kosten ten laste van de Belgische staat.

VRIJWILLE TUSSENKOMST

Wijst de vordering tot vrijwillige tussenkomst af.

Op burgerlijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de burgerlijke vorderingen in zoverre geënt op tenlasteleggingen waarvoor vrijspraak.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN DE MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de eerste tot en met zesde beklagde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 1,00 euro ex aequo et bono, materieel en moreel vermengd, meer de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding van 780,00 euro.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partijen R.H., O.R., O.S. en S.D ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede, derde en vijfde beklagde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij R.H. de som van 1,00 euro provisioneel materiële schade en 500,00 euro morele schade meer de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding. Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede, derde en vijfde beklagde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij O.R. de som van 1,00 euro provisioneel materiële schade en 500,00 euro morele schade meer de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding.

Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede, derde en vijfde beklagde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij O.S. de som van 1,00 euro provisioneel materiële schade en 500,00 euro morele schade meer de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding.

Veroordeelt dienvolgens de eerste, tweede, derde en vijfde beklagde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij S.D. de som van 1,00 euro provisioneel materiële schade en 500,00 euro morele schade meer de gerechtelijke intresten vanaf heden en de rechtsplegingsvergoeding.

Voor zoveel als nodig worden de burgerlijke belangen, overeenkomstig art. 4, lid 2 van de Wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, ambtshalve aangehouden.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **51,20 euro**.

Veroordeelt beklagde tot 118e van de kosten van de publieke vordering, in totaal voor hem begroot op de som van **38,57 euro**.

Zesde beklagde A.R:

Verklaart beklagde NIET SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten onder:

- A.I. zoals verbeterd;
- C.I.a.1 tot en met C.I.a.19, D.I.a.1 tot en met D.I.a.19, E.I.a.1 tot en met E.I.a.19 en F.I.a.1 tot en met F.I.a.17 en spreekt hem hiervan vrij met de kosten ten laste van de Belgische staat.

Verklaart beklagde SCHULDIG aan de hem ten laste gelegde feiten onder:

- A.II zoals verbeterd met uitzondering van de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog;
- C.I.b.1 tot en met C.I.b.9, D.I.b.1 tot en met D.I.b.9, E.I.b.1 tot en met E.I.b.9, F.I.b.1 tot en met F.I.b.9

Veroordeelt beklagde voor deze feiten samen tot een **gevangenisstraf van 1 jaar** en tot een geldboete van 1.000,00 euro door verhoging met opdecimen gebracht op **6.000,00 euro**, 9 maal toegepast zijnde zoveel keer als er slachtoffers zijn ingevolge art.433 septies Sw., zijnde **45.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Sw. bepaald wordt op **drie maanden**.

Ontzet de beklagde uit de rechten in art.31, eerste lid Sw. vermeld , voor een termijn van vijf jaar, overeenkomstig art.433 novies §1 Sw.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 KB 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **51,20 euro**.

Veroordeelt beklaagde tot 1/8e van de kosten van de publieke vordering, in totaal voor hem begroot op de som van **38,57 euro**.

Zevende beklaagde M.M. W. BVBA:

Verklaart de beklaagde NIET SCHULDIG aan de haar ten laste gelegde feiten:

- A.I. zoals verbeterd;
- B.II.;
- C.II.1 tot en met C.II.19, D.II.1 tot en met D.II.19, E.II.1 tot en met E.II.19, F.II.1 tot en met F.II.17.

En spreekt haar hiervan vrij met de kosten ten laste van de Belgische staat.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 9 februari 2017 door de rechtbank van eerste aanleg te Limburg, afdeling Tongeren, 9rie kamer, samengesteld uit:

Mevr. M. Neven, rechter, voorzitter van de kamer,
Mevr. W. Milik, gerechtelijk stagiaire ter vervanging van een rechter,
Mevr. C. Reynders, gerechtelijk stagiaire ter vervanging van een rechter.

In aanwezigheid van het Openbaar Ministerie zoals bil naam vermeld op het Pro Justitia van uitspraak, met bijstand van S. Dupas, griffier